

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye lapja

2012., VIII. évfolyam, 4. szám

Áprily Lajos:

KARÁCSONY-EST

Angyal zenéje, gyertyafény –
kincses kezem hogy lett szegény?

Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó, meleg simogatást.

Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?

Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?

Szemembe Krisztus-könny szökött? –
kinyúló kézzel kérdezem.

Áldott vagy a kezek között,
karácsonyi koldus-kezem.

HIT 2012
2013 ÉVE

ZARÁNDOKKERESZTET INDÍTOTTAK EL A HIT ÉVE MEGNYITÁSÁN A DEBRECEN- NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYÉBEN

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulója alkalmából 2012. október 11-től meghirdette a Hit évét. Ennek ünnepélyes megnyitására a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében 2012. október 7-én, a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társszékesegyház búcsúünnepén került sor. Az ünnepi szentmisét Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök mutatta be, ahol az egyházmegye papjaival és hívó közösségével görög katolikus papok és a görög katolikus papnövendékek is együtt ünnepeltek.

A HIT KAPUT NYIT A SZÁMUNKRA

Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök homíliájában a Porta Fidei – A hit kapuja –, a Hit évét meghirdető apostoli levél bevezető gondolatairól elmélkedett. A főpásztor elmondta: a Szentatya nemcsak azzal a szándékkal hirdette meg a Hit évét, hogy a II. Vatikáni Zsinatra emlékeztessen bennünket, hanem erre készítették a körülöttünk lévő világban zajló problémák, küzdelmek, válságok is. Minden kudarcnak, válságnak a gyökere a hit válsága, annak terhe, hogy az ember eltévesztette a helyes irányt. Az ember számára a hit mutatja meg az igaz élet útját.

Ezután a főpásztor a „hit kapuja” szimbolikus kifejezésre utalva kiemelte: a kapu alkalmas arra, hogy elzárja azt, ami rajtunk kívül van, de arra is, hogy az ember kinyissa azt, hogy megismerje, tudomásul vegye a földi gondolkodásával megtapasztalt világon túli életet. Éppen ezért a hit kinyitja számunkra a kaput, megismerteti a teljes igazságot, Istent, a világ urát és teremtőjét, aki mindennél több.

MEGISMERNI ISTENT ÉS ÖNMAGUNKAT

„A hit kapuja, amely bevezet minket az Istennel való életközösségre és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, mindig nyitva áll előttünk. Akkor tudjuk átlépni a küszöbét, ha Isten ígéje elhangzik, és a szív enged a kegyelem formáló erejének.” (Porta Fidei 7.o.)

Az Istennek – a Fia által küldött – üzenetéből, az evangéliumból megismerjük, milyen is Ő valójában, és kik vagyunk mi, emberek.

Az evangélium megmutatja, hogy a hit hogyan vezet az üdvösségre, de csak akkor hat, ha a szív enged a kegyelem formáló erejének. Az evangélium nem egy reklámszöveg. Hagyni kell, hogy behatoljon a szívünkbe, hogy lelkünk legmélyét Jézus Krisztushoz formálja és alakítsa – fogalmazott a főpásztor.

A hitben való szolgálatunk útra kelés. „Belépni ezen a kapun azt jelenti, hogy életre szólóan útra kelünk. Ez az út a keresetséggel kezdődik.” (u.o.) Jézus Krisztusban Isten gyermekei lettünk, és az életünk folyamán a mindennapokban is válaszolnunk kell az ő hívására. A Hit éve további célja, hogy most nagyobb figyelmet for-

dítsunk a hitünkre, és gyarapítsuk az Istenről, a vallásról, az evangéliumról való tudásunkat.

A homília után a szentmise ünnepélyes hitvallással, a keresetségi fogadás megújításával folytatódott.

ELINDÍTOTTÁK A ZARÁNDOKKERESZTET

A szentmise záró mozzanataként Bosák Nándor főpásztor megáldotta és útjára in-

IMA A HIT ÉVÉBEN

Szentháromság egy Isten!
Hálát adunk neked szereteted vonzásáért és a hit kegyelméért,
amely által megismerhetünk téged, irgalmas és igaz Istenünket.
Köszönjük, hogy Jézusban megmutattad a hit győzelmes erejét, és Őt követve növekedhetünk az Isten- és az emberszeretben.
A szentmisében szemléljük hitünk szent titkát,
és merítünk az éltető Forrásból, amely gyümölcsözővé teszi életünket.
Kérünk, növelj bennünk a hit bátorságát, erősítsd hűségünket Egyházad iránt, és add, hogy tevékeny hitünkkel munkatársaid lehessünk családunk, nemzetünk és az egész világ megszentelésében.
Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, hitvalló apostolok és vértanúk; magyar szentek és boldogok, könyörögjétek érettünk!
Ámen.

dította azt a 2,5 m magas zarándokkeresztet, amely szimbolizálja Krisztusba és az Egyházba vetett hitünket, a katolikus hitben való egységünket. Az 59 plébániára eljutó kereszt útját dokumentálja egy erre a célra megnyitott könyv, amelybe a hívek beleírhatják a Hit éve során megfogalmazódó

gondolataikat. Amíg a kereszt az egyházközségekben tartózkodik, a közösségek szentségimádást, bibliaórákat, előadásokat, kulturális programokat szerveznek a hit témakörében.

A korábbi évekhez hasonlóan a Hit évére is elkészült egy imalap mely zarándokkeresztet is ábrázolja. Azt az év során minden szentmisében áldozás után a hívek közösen imádkozzák.

Örömhír

A Hit éve kezdetén, október 11-én indul el www.hiteve.katolikus.hu honlap, amely az év magyar eseményeit követi majd figyelemmel. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága által útjára indított honlap beszámol az új evangelizáció szellemében rendezett tematikus év legjelentősebb hazai eseményeiről és tájékoztat a világegyházi történésekről is. *Örömhír Szerkesztőség*

ÉRZEL-E KÉSZTETÉST, HOGY ELMONDD?

A hit markáns, erős, tette kész

A Hit évében megvizsgáljuk önmagunkat, hogy helyesen hiszünk-e, elég erős-e, és mire elég a hitünk. A hit a mi választunk Isten hívására. Ezt a választ felelősen kell meghoznunk, a döntést nem hárrhatjuk át másra.

XVI. Benedek pápa 2012 októberében hirdette meg a hit évét az újraevangelizálás szellemében. Amióta megkezdte pápai szolgálatait, ismételten emlékeztet annak szükségességére, hogy újra felfedezzük a hit útját.

Benedek pápa azt kívánja, hogy a hit éve minden hívőt késztesse a hit teljesebb megismerésére és megvallására. Azt is szeretné, hogy a hitet erőteljesebben ünnepeljünk a liturgiában, különösen az Eucharisztiaiban. És óhaja az is, hogy növekedjék a hívek tanúságtételének hitelessége.

A pápa arra is tanít, hogy „a szeretet nélküli hit terméketlen, míg a hit nélküli szeretet kétségek között vergődő érzélem marad”.

Melyek azok a legalapvetőbb, legsürgetőbb kérdések, amelyekre az embernek választ kell adnia, de nem csak a Hit évében? Erről kérdeztük Felföldi László pasztorális helynököt, a debreceni Megtestesülés-templom plébánosát.

– Korunk egyik legsürgetőbb feladata az újraevangelizálás. A legfontosabb, hogy megéljük a hitünket és továbbadjuk. Amikor olyan esettel találkozunk, hogy nem adják át az emberek a hitüket, az azért fordulhat elő, mert nincs mit átadni. Ha valakiben megszületett a hit és benne él, nem tud mást tenni, mint továbbadni. A Bibliában számtalan helyen találunk erre példát. Amikor a szamariai asszony Jézussal találkozott, sietve tért vissza a városba, mert kényszert érzett arra, hogy elmondja, továbbadja a Jézussal való találkozás élményét.

– **Amikor az ember egy lelki olvasmány vagy lelkigyakorlat során felfokozott érzelmi hangulatba kerül, és annak hatása alatt késztetést érez arra, hogy elmondja, tanúságot tegyen, bátorsága megerősödik.**

– A hitet Jézus a sóhoz, világosságához, az élet legfontosabb elemeihez hasonlítja, mert mi marad, ha a só ízet veszti? A világosságot nem lehet elrejtetni. Ha magamra zárom az ajtót és úgy élem meg a hitemet, magánügynek tekintem, az csak vallásosság, Isten iránti szimpátia, de nem élő hit. Az élő hit markáns, erős, tette kész.

– **A hit magánügy, mondják manapság, és az emberek bezárjuk magukra az ajtót. Sok**

esetben a templom ajtaját is magunkra zárjuk, persze szimbolikusan értve: önmagunkat evangelizáljuk.

– Most mintha megtorpant volna az evangelizálás, újra kell ezt gondolni: a mai kor, mai ember igényeinek megfelelő új módszereket kell keresni, és biztos, hogy sok-sok szív, hit ismét látható lesz.

– **Hogyan?**

– Kétféle módon ébredhet fel az ember. Önmagában, amikor mások életpéldájának hatására elindul a szívében valami, és felteszi a legfontosabb egzisztenciális alapkérdést, hogy ki vagyok én, és így talál rá Istenre, Aki ott van minden szívben, akár tagadja az ember, akár hiszi. Nem kell bele nyúlni az emberek lelkébe, hanem csak felébreszteni a vágyat, hiszen minden ember hitre született.

Ady Endre ezt így fogalmazza meg:

„Hiszek hitetlenül Istenben,

Mert hinni akarok,

Mert sohse volt úgy rászorulva

Sem élő, sem halott...”

(Hiszek hitetlenül Istenben – 1906)

A másik irány pedig, amikor az ember mégis találkozik valakivel, és azt mondja, ilyen szépen szeretnék én is élni, mert az igazi hit egy szép élet gyümölcsét hordozza.

– **Hogyan viselkedjen az, aki példaként állhat egy a hitét még nem találó ember előtt?**

– Fontos tisztázni, hogy a hit válasz a megszólító Istennek. Az Isten szólít meg engem, és amikor azt mondom, hogy hiszek, akkor elfogadom Istent az életem középpontjának, irányítójának. A hitnek nem a tökéletesség a titka, hanem az Istenre való figyelés. Bennünket, hívő, de gyarló, bűnös embereket a hit tesz egyre tökéletesebbé, tisztábbá.

– **„Minden válságnak az alapja a hit válsága” – hallhattuk Bosák Nándor püspök atyának a Hit évét megnyitó beszédében. Hogyan segít a hit a családokban, a társadalomban, elbatalmasodó válságokban?**

– A hit az Istennel való helyes párbeszédem. Ha ez jó, akkor a hitvessel, a gyermekkel, családtagokkal való párbeszédem is helyes lesz. A válság abból adódik, amikor nem értem a másikat. Mert igazából nem tudom, hogy mi van a szívében, és nem mutatom meg neki, mi van a szívemben. De ha megmutatom, mint ahogy az Istennek is megmutatom, akkor egyre jobban megértem a másikat is, egyre jobban és mélyebben tudom szeretni őt, mint ahogy az Istent is.

Kovács Ágnes

IMRE ATYA VÁLASZOL

„Mit akar tőlem az Isten?”

„Szabad akaratunkkal keressük Isten akaratát, de vajon rátalálunk-e? Szabad akaratunkkal vargabetűket írunk le az életünkben. Előfordult, hogy egy bizonyos kérdésben több, Istennek tetsző megoldással is találkoztam. Istennek egy elképzelése van rólam, vagy van több alternatívája?”

Kedves Olvasóm!

A Biblia tanítása szerint Isten az embernek nemcsak testet, lelket is adott. A bennünk lévő lélek által vagyunk Isten képmásai, amely 3 fő tulajdonsággal rendelkezik: értelemmel, halhatatlansággal és szabad akaratúval. „Isten az embert kiszolgáltatta saját döntése hatalmának” (Sir 15,14), hogy saját magától keresse Teremtőjét, és hozzá szabadon ragaszkodva, eljusson a boldog tökéletesség teljességére.” (GS 17) Szabadságunk az értelemben és az akaratban gyökerező képességünk, amelylyel vagy keressük és megselekedjük Isten akaratát vagy sem. Ha szabadságunkat nem Istenben mint végső jóban keressük, hanem evilági értékekben, akkor döntésünk magában foglalja a jó és a rossz közötti választás lehetőségét. A bűnbeesés óta minden ember magában hordozza azt a kettős tapasztalatot, amit Szent Pál úgy fogalmaz meg: „Két törvényt érzek tagjaimban, a test és a lélek törvényét...” vagy: „Látom a jót és mégis a rosszat teszem.” A szabadságunk nem determinált, vagyis nem úgy „működünk”, mint egy madzagon rángatott mario-nett bábu, hanem Isten szándékától eltérően is dönthetünk, sőt szembe is helyezkedhetünk vele. Isten küld jeleket számunkra, hogy felismerjük, mit kellene tennünk egy-egy helyzetben. Sokan szent Pállal együtt úgy gondolják, hogy „mindent szabad nekem”, de elfelejtik, hogy a mondat így folytatódik: „de nem minden válik a javamra.” Ez azt jelenti, hogy a szabadság és a felelősség összetartozó fogalmak. Vagyis sok mindent megtehetek, de ha rosszul döntök, akkor az nemcsak földi életemben vezethet rosszra, az üdvösségemet is veszélyezteti.

Éppen ezért felelős vagyok a tetteimért, vagy a munkaszerződésért, mert igazi szabadságunk forrása nem más, mint Isten akaratának keresése és szabad akaratú döntéssel való megtétele. Minél több jót igyekeznünk tenni, annál szabadabbá válunk a környezet bűnös, visszahúzó hatásától. „Nem létezik igazi szabadság, csak a jó és az igazságosság szolgálatában. A rossz és az engedetlenség választása visszaélés a szabadsággal, és „a bűn szolgátságára” vezet. (KEK 1733) Istenről kapott szabad akaratunk behatárolt, s ha nem keressük Isten akaratát, vagy nem fogadjuk el azt az életünkben egy-egy adott esetben, az Isten megengedi és tiszteletben tartja a mi döntésünket, de az esetleges rossz döntés következményét is engedi érvényesülni (lásd pl. Dosztojevskij: Bűn és bűnhődés). Ugyanakkor az Isten kegyelme, az ember bűnbánata lehetővé teszi, hogy később felismerve a küldött „jelet”, el tudja fogadni Isten akaratát és lelki békére lel.

Kedves Olvasóm!

Igen, Istennek „EGY” elképzelése van rólunk (minden embert üdvözíteni akar), de lehetnek „alternatívái” arra nézve, hogy melyik úton, életpályán tudjuk ezt elérni. A Hit Éve legyen mindnyájunk számára egy olyan esztendő, amikor igyekszem felfedezni hitem gazdagságát, szépségét, a Biblia tanítását egyre elmélyültebben megismerni azért, hogy egyre jobban és egyre többször tudjak Isten akaratát szerint dönteni! Legyen bátorító és egyben figyelmeztető is e tekintetben Szent Ágoston szava: „Isten a mi megkérdésünk nélkül teremtett meg, de szabad akaratú beleegyezésünk nélkül nem fog tudni üdvözíteni!”

Imre atya

RENEZÁNSZÁT ÉLI A RÓZSAFÜZÉR-IMÁDKOZÁS

Dr. Barna Gábor néprajzkutató, a Szegedi Tudományegyetem tanára, Stephanus-díjas, Az Élő Rózsafüzér Társulat címmel tartott előadást a debreceni domonkos rendházban 2012. október 20-án, a domonkosok városba való visszatérésének 70. évfordulóján.

Barna Gábor professzort a rózsafüzér társulattal kapcsolatos kutatási eredményeiről kérdeztük.

– Mind a köztudat, mind pedig a domonkos hagyomány azt mondja, hogy a rózsafüzér imádságát a 13. században a rendalapító szent Domonkos magától a Szűzanyától kapta az eretnesség elleni eszközként. Valószínű, hogy ez a hagyomány a 15-16 században kapcsolódott a rendalapító személyéhez. A vallási gyakorlatban a rózsafüzér imádkozásának 3 formája ismert, ezek az évszázados történeti fejlődés során alakultak ki. A domonkosok által „Igazi Rózsafüzér Társulat”-nak nevezett közösség tagjai naponta végezték a teljes rózsafüzért, a 15 titkot. Ehhez szükség volt saját templomra, kápolnára, de legalább egy rózsafüzér-oltárra. Ebből alakult ki a 17. században az „Örökös Rózsafüzér” nevű mozgalom, amelyben a társulati tagok felváltják, hogy az év minden óráját rózsafüzér imádkozásával töltik ki. Az „Élő Rózsafüzér Társulat” tagjai egy hónapon keresztül egy tizedet mondanak el. Napjainkban a két utolsó imádkozási formával találkozunk. II. János Pál pápa 2002-ben egészítette ki a rózsafüzér titkait a „világosság titkaival”. Ezek a titkok szó szerint megegyeznek a csíki rózsafüzér titkaival, amit még a két világháború között jegyeztek fel Székelyföldön. Ezt Székely László nevű erdélyi egyházmegyes pap kutatásaiból olvashatjuk.

– **A nemrég megjelent „Az Élő Rózsafüzér Társulat” című kötetében is említi, hogy ezen imádkozási forma demokratikus jellegű társulatot takar.**

– Nem volt még egy ehhez hasonló társulat, amelynek tagja lett volna pap, polgár, jobbágy. A középkorban is a legdemokratikusabb társulatnak számított. A fennmaradt iratok szerint az 1495-ben Kölnben alakult társulat tagja volt a császár és a polgár is. Az 1800-as években az asszonyok számára legális kilépést jelentett a vallási élet területére. A társulat karitatív akciókat, kulturális programokat is szervezett. 1832-ben XVI. Gergely pápa engedélyezte a rózsafüzér imádkozás új formáját, 1877-ben pedig IX. Pius pápa bírta

a domonkosok gondjára, felügyeletére. A rózsafüzéres pápának XIII. Leo pápát tartják, mert ő hozta a legtöbb rendeletet a rózsafüzérről.

– **A rózsafüzér társulatok csöndben működtek, nem ártott nekik a vallást eltörölni akaró hatalom?**

– Nem bejegyzett civil egyesületek voltak, megmaradtak a privát szféra intimitásába rejtve a hatalom ártó szemei előtt. Ugyanakkor ez azt is jelentette, hogy előregedtek a társulatok, hiszen ha nincsenek szem előtt, akkor a fiatalabbak honnan szerezzenek tudomást róla? Nem volt erős az utánpótlás.

– **Anyáról leányra szállt.**

– Igen, ezt elmondhatjuk, de már apáról fiúra nem hagyományozódott. Kunszentmártonban, szülővárosomban 1851-ben alakult meg az első társulat, és 15 év elteltével már 1800 tagja volt, több férfi csoporttal. Minden családból tartozott valaki a közösséghez, de az is előfordult, hogy egy egész család tag volt. Majd a társulat elnöiesedett. A 19. században külön férfi, később vegyes, aztán csak női csoportokkal találkozhatunk. Ennek részben az az oka, hogy a századfordulón sok új vallási társulat alakult, amelyek egyrészt a közéletben ténykedő férfiakat célozták meg, másrészt megszólították a fiatalokat (a Kalot, a Kalász). A két háború közti időszakban óriási hatásuk volt, sok százezer ember tartozott

hozzájuk. 1945-46 után eltűntek az egyesületek, viszont a rózsafüzér imádkozása nem szűnt meg, de csak a templomok és az otthonok falai között lehetett imádkozni.

Ennek egyik oka, hogy 1950-ben, mivel az új hatalom megszüntette a szerzetesrendeket, a domonkosok is illegálisba kényszerültek. A domonkosok 1877 óta felügyelték a rózsafüzérrel kapcsolatos ügyeket, a rendjük megszűnésével gazdátlanok lettek ugyan a rózsafüzér társulatok, de túlélték a nehéz időket.

– **Mit jelentett a domonkosok felügyelete?**

– A domonkosok nagyon aktívak voltak. Missziós tevékenységet folytattak, előadásokat, lelkigyakorlatokat tartottak. A két háború közti időszakban domonkos kézben volt Boldog Margit domonkos szerzetesnő szenté avatási ügye. A domonkosok, különösen P. Böle Kornél, hihetetlen jó szervezők voltak. Minden társadalmi rétegre és településtípusra kiterjedő akciót szerveztek annak érdekében, hogy minél több imameghallgatást jellemlenjenek, imádságakciókat, áldozási akciókat szerveztek, és ez nem ment anélkül, hogy egy-egy domonkos meg ne jelenjen kicsi falvakban, városokban. 1885-1944-ig folyamatosan megjelentették a rózsafüzér társulat folyóiratát 1920-ig „A legszentebb Rózsafüzér Királynője”, majd „Rózsafüzér Királynéja” címmel. Ennek is köszönhető, hogy a rózsafüzér ma ismert formája olyannyira népsze-

rú lett, hogy abban az időben több mint egymillió tagja volt a rózsafüzér társulatnak Magyarországon.

– Találkozott érdekességgel?

– Igen. A rózsafüzér társulatok sok helyen önálló halotti temetkezési egyletet alapítottak. Nem tagdíjat kellett fizetni, hanem kiszámolták, hogy a tagoknak mennyi befizetést kell tenniük, hogy haláluk után a hátramaradottaknak átadhassák azt az összeget, mely fedezte a temetési költséget, és maradt is belőle, amivel a családot egy kicsit megsegítsék. Egy ilyen temetkezési egylet általában 5-600 tagú volt. Ennek révén elviselhető volt a temetkezési költség. Ez a szokás még a szocializmusban is élt.

Sok helyen megvan még az a szokás, hogy a társulat tagjai elmennek a társuk temetésére, több helyen ráteszik a koporsóra a nagy rózsafüzért, jelezve az elhunyt társulati tagságát. A szolidaritásnak ez olyan szép szimbóluma, amit mindenki lát.

– A rózsafüzér imádkozás reneszánszát éli.

– Az időseknél feltétlenül. Ahogy haladunk előre az életkorunkban, a fiatal- és középkorunkban kialakított társadalmi és kapcsolathálóink fokozatosan beszűkülnek, legöregebb korunkra egyedül maradunk. Ugyanakkor ez a fajta imádkozás kapcsolathálót jelent a világgal, az egyházzal. Még egy oka van a népszerűségének. Annak ígérete, hogy halálom után is lesz valaki, aki imádkozik értem,

mert a társulat a közösség élő és meghalt tagjáért szentmisét mond minden évben, a temetésére elmennek, ott imádkoznak. Ez a reménybiztonságot ad a társulati tagnak, hogy még a halála után is imádkoznak érte. Egy keresztény embernek ennél nincs fontosabb reménye.

A fiatalok ezt meditatív jellegű imádkozásnak tartják, amely ma különösen vonzó, mert el lehet csöndesedni. Számukra kicsit monoton, mégis Isten közelébe kerül az ember. „Zörgessetek és ajtót nyitnak nektek” (Mt 7,11), mondja Jézus. Tehát az, hogy sokszor, vég nélkül mondjuk, azt is jelenti, hogy annyiszor kopogtatok.

Kovács Ágnes

TANÚSÁGOT TESZ HITÉRŐL

A Világi Domonkosok Közössége országos találkozóját tartotta Debrecenben a Szent László Domonkos Plébánián a domonkos szerzetesek városba érkezésének 70. évfordulóján, 2012. október 20-án. A találkozón ünnepi szentmisét mutatott be Szabó Bertalan OP országos promotor (segítő), majd a Debrecenben szolgáló Leszkovszky Pál OP előadást tartott Boldog Longo Bertalan világi domonkos életéről és a rózsafüzérről.

Az imádság, tanulás, közösség, prédikáció, a domonkos lelkiség négy tartóoszlopa, a világi domonkosok számára is meghatározó a világban betöltött helyükön és a családjukban. A találkozón két világi domonkos három évre tett ígéretet arra, hogy a domonkos lelkiség szerint él. Ezen kívül ők is szeretnék követni a szerzetesség hármasságát: a tisztaságot, az engedelmisséget és a szegénységet; természetesen világi életállapotuknak megfelelően, amely a jelen társadalomban nem könnyű feladat egy gyermekeket is nevelő családban. Magyarországon 13 világi domonkos közösség él 120 fővel, tájékoztatta szerkesztőségünket Szikszay Lászlóné, a közösség Tartományi Tanácsának elnöke.

A debreceni Sienai Szent Katalin közösség 1995-ben alakult, segítők a Debrecenben szolgáló Leszkovszky Pál OP atya.

AZ ISTENT SZERETŐKNEK SUGÁRZIK AZ ARCA

Görögné Gergely Anikó, az újféhértói római katolikus plébánia munkatársa már három éve tagja a világi domonkosok közösségének. Anikó korábban nem ismerte ezt a fajta lelkiséget. Életére nagy hatást gyakorolt az újféhértói születésű Bernadett domonkos nővér, aki néhány évvel ezelőtt élete utolsó hónapjait töltötte szülővárosában, s így találkoztak.

– Anikó egy éjszaka elvállalta, hogy vigyáz a súlyos beteg nővérré az ápolója távollétében. Attól az éjszakától kezdve 8 hónapon át mindennap találkoztak, és Bernadett nővér megismertette vele a domonkos lelkiséget.

– A nővér halálos betegségben szenvedett – mondta Anikó, de olyan volt, mint egy kikapadhatatlan forrás, úgy át tudta adni a jézusi szeretetet, hogy nem tudtam elszakadni attól a vágytól, hogy közelebb kerüljek Istenhez. Isteni gondviselésnek tekintem, hogy azon az estén épp én vigyáztam rá – mondta lelkesen Anikó. – Nem sokkal e találkozás előtt második gyermekünket vártuk, de a baba a születése előtt meghalt. A nővér jelenléte, ereje sokat segített. Sajnos ez a tragédia ezen a nyáron megisméltódott, de már sokkal erősebben tudtam szembenézni a szenvedéssel, és el tudtam fogadni Isten akaratát. A kórházban, amikor megtudták, hogy hol dolgozom, megkérdezték, hogy a tragédia ellenére hiszek-e Istenben. A legtöbb erőt az adott, hogy ott is kimondhattam: hiszek. Ha az Úr Isten gyereket szán nekünk, elfogadjuk.

Anikó nagyon kiegyensúlyozott, és mindent erősíti a soha el nem maradható reggel

4-6-ig tartó imája és a zsolozsmázás. A domonkos lelkiség szerint igyekszik naponta részt venni a szentmisén, és családjával együtt szentáldozáshoz is járul.

– Mindig keresem a kapcsolatot az Istennel – mondja. Sok erőt, kimondhatatlan boldogságot és örömet ad.

Anikó családjának kétszintes háza van, ezért ő úgy gondolta, nem szükséges, hogy a testvére hitelből építsen magának és családjának otthont. Anikó átadta az egyik szintet a testvéreinek, mint mondja, nem csak átmenetileg.

– Nekünk jó így, szeretjük egymást. Nem kell, hogy ők is építsenek másikat. Minek? Ha bármiben segítségére lehetek a testvéremnek, akkor miért ne tegyem meg? Úgy könyveljük el, hogy ez az ő házuk is.

Anikó az Istennel való kapcsolatát valóban hitelesen éli meg. Ez az igazi testvéri szeretet ritka példája. Az ember általában a va-gyonához ragaszkodik a leginkább.

– Megértettem, mit jelent az: szeretni az Istent – mondta határtalan örömmel Anikó. – Annyit úgysem tud adni ezen a földön senki, mint Ő. Nagyon szeretem!

Örömhír

A BETEGEK HITE

Beszélgetés dr. Hallay Judit főorvossal

Dr. Hallay Judit főorvos, aneszteziológus, intenzív szakorvos (Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum, Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Tanszék) közel 40 éve elkötelezett keresztényként az egyetemi előadásorozatok szervezése és a tanítás mellett nemcsak a betegek testi, hanem lelki gyógyításával is küzd, próbálkozik nap mint nap. Egyetlen lehetőséget sem hagy ki, hogy meg ne kérdezze a betegtől: rendben van-e a lelke. Mégis fejlődni, erősödni akart az egészségügyben dolgozóknak rendezett lelkigyakorlaton Nyíregyházán. A doktornő azt mondja, az orvosoknak meg kellene tanulni, ismerni az evangélium nekik szóló üzenetét. György Alfréd kamilliánus szerzetes atyát a korábbi évekről ismeri. „Elhiszem a hitét” – mondja a doktornő – „ezért is mentem el a lelkigyakorlatra. Éli a hivatását, amihez láthatóan megkapja a kegyelmet. Frédi atya lendülete, megszágyenítő vidámsága, lelkesedése magával húz, erőt ad az embernek, tanítani lehetne, ahogyan az evangéliumot értelmezi.”

Hallay Judit „A betegek Hite” címmel előadást tartott december 8-án, Debrecenben a Szent Anna székesegyházban a Hit éve előadásorozaton.

– Az evangélium gyógyító találkozásait hogyan értelmezheti az orvos?

– Az orvos nem Jézus gyógyításait utánozza. Úgy is gyógyít, ha a beteggel elfogadhatja az állapotát, a beteg és a környezete is megnyugszik. Lelki békében elveszíteni valakit más, mint egy feldúlt, felháborodott, megsértett lelkiállapotban. Nyugtalan embert nehezebb is gyógyítani. Úgy érzem, hogy ott, ahol tudunk a beteg, a család lelkére hatni, ott a gyógyulás esélye legalább 30 %-kal jobb. Nem tudunk csodákat tenni, a gyógyítások nem mindig „Lázár”-ként keltik fel az ágyból a beteget, de az evangélium erőt ad.

– Miben hasonlít az orvos a gyógyító Jézushoz?

– Az érintésekben. A betegnek, legyen az akármilyen elhanyagolt, koszos, öreg, ráncos a bőre, ha az orvos megfogja a karját egy intenzív ágyon, ha hozzáér, a beteg megnyílik, megnyugszik, bizakodóbb lesz. Mi is megtisztelve érezzük magunkat, ha egy közismert ember kezét fog velünk. Ha megajándékozom a beteget azzal, hogy a kötelező gyógyítási időn kívül még az ágyánál időzök, és sze-

mélyes érzéseiről kérdezem – ami nem biztos, hogy éppen a betegségéről szól –, akkor a kiszolgáltatott, mégis meghittebb pillanatban megnyílnak a betegek. Jézus is végighallgatta, megkérdezte Bartimeustól: Mit akarsz, mit tegyek veled?

Jézusnak nem volt szüksége arra, hogy sárral kenje be a vak koldus szemét, hogy az meggyógyuljon. Az embernek van szüksége a tevéleges dolgokra, a manuális gyógyításra, hogy bekenje, borogassa a fájó testrészt. Az érintés, a „köpenye szegélyének érintése” a beteg hite, bizalma által gyógyít, és ahogy Jézusból erő árad ki, úgy előfordul, hogy az empatikus orvos jelenlétére, közelségére is megnyugszik a beteg. Kiszolgáltatott helyzetben van, nincs mellette senki, csak az orvos.

– Van idő a hosszabb beszélgetésre?

– Az embernek annyi ideje van, amennyit akar. Az én időmbe belefér. Sokszor órákig bent maradok a munkaidőm után is.

Az, hogy az orvos mennyire figyel a betegre, nem kereszténység kérdése. Ha nem lennék keresztény, akkor is odafigyelnék a betegeknek. Nem pénz és fizetés kérdése, hogy mennyire vagyok kedves, mennyire próbálok empatikusabb lenni, és felismerni a beteg kiszolgáltatott állapotát.

– A betegség mögött az ember lelki terheit cipeli.

– A környezeti ártalmak következményei pszichoszomatikus betegséggé jelentkeznek. A teljes gyógyulásnak sokszor feltétele a háttér ismerete, de főként az, hogy ez a betegben is tudatosodjon, mert neki kell változtatnia az életén. Én mindenképpen a régi orvoslásnak, a találkozásnak, a beszélgetésnek vagyok a híve. Mi közvetítők vagyunk abban, hogy Jézushoz segítsük a beteget.

– A betegek életük utolsó pillanataiban nyitottabbak-e Isten felé?

Szinte senki nem tudja, mikor várható ez az idő, mindenki remél az utolsó percig. Az embernél az életosztón a legerősebb. Nem akarja tudomásul venni, hogy nem tudunk többet tenni érte, és én sem szembesítem vele. Ilyenkor megkérdezem, van-e hite, milyen vallású, kéri-e a szentséget a gyógyulásért, és felajánlom neki, hogy imádkozom vele. Legtöbbször elutasítással találkozom, de abban sok esetben félelem van. „Miért, már ott tartunk?” – kérdezi a beteg. „Csak nem gondolja, hogy megijeszttem?” – így a hozzátartozó. Itt szemléletbeli probléma van. A szószékről kellene tanítani az embereknek, hogy a pap a kórházban nem az „utolsó” kenetet, hanem a betegek szentségét szolgáltatja ki a betegnek, amelyet adott esetben a templomban is felvehetnek. Senki nem tudja, melyik az utolsó kenet. Mindig készen kell állnunk.

– Megtérésre is van példa?

– Egy 18 éves fiúnak súlyos csontvelőbetegsége volt, megkérdeztem tőle, hogy tud-e Istenről. Nyitott volt a kérdésre, majd 8-9 alkalommal kijött hozzá egy debreceni plébános beszélgetni, és a végén megkeresztelkedett. Azt mondta, most már nem fél, akár meggyógyul, akár nem, mert Jézus ott áll a háta mögött, és ez erőt ad neki. Volt, aki az

irodamban keresztelkedett meg, de olyan esetre is emlékszem, hogy a betegnek a halála előtt sikerült rendeznie a kapcsolatát az elvált házastársával, amiért mindketten nagyon hálasak voltak.

Tudomásul kellene venni, hogy a kórházban sajnos sok esetben életük utolsó pillanataikat élhetik át a betegek. Utolsó lehetőség, hogy rendezzék kapcsolatukat Istennel. Leg-

alább a keresztény orvosok figyelniének erre jobban!

Nehéz a betegséget elfogadni, akár hívő az ember, akár nem. Az elutasítás, elfogadás, együttműködés fázisain mindenki keresztülmegy. Ha békével fogadják el az elmúlást, sokkal könnyebb lesz. De mindenkire ez vár. Rám is.

Kovács Ágnes

MEGHALLGATNI IS TUDNI KELL

Kórházi önkéntes lelki gondozói képzés Debrecenben

Kórházi önkéntes lelki gondozói képzés indult a Hit évében Debrecenben a Megtestesülés plébánián György Alfréd kamilliánus szerzetes, betegpásztorációs referens koordinálásával. A képzés során a résztvevők a betegség teológiáján át kiemelt témaként kezelik a lelkigondozói módszereket, a segítség lehetőségeit a segítő személyének alkalmasságát, valamint számos gyakorlati kérdésre is keresik a választ.

Az önkéntesség egyik legfontosabb kritériuma a helyes önismeret, ennek gyakorlatába a Budai Irgalmasrendi Kórház munkatársai: Buza Patrik, a kórház Lelkigondozói Szolgálatának vezetője és Markó Mária, a kórház Önkéntes Szolgálatának vezetője nyújtott segítséget.

Az önkéntes szolgálatra jelentkezők motiváltsága széles skálán mozog. Motivált az orvos, aki nap, mint nap a szükséges gyógykezelés mellett lelki támaszt is nyújtana a betegeknek, a gyógyszerész szeretné jobban meghallgatni az idősebbeket a munkája során, az egyetemista diák édesanyja példáját látva vállalkozott a feladatra, egy volt kórházi beteg pedig tapasztalataiból kiindulva érzi szükségét annak, hogy a beteg kiszolgáltatottságát egy-egy jó szóval enyhíteni kell. A képzésben részt vesz üzletasszony, ő otthonukban látogatja meg az idős beteg embereket, akik számára a látogatás előtt megélt várakozás jelenti az egyetlen örömet, valamint görög katolikus papnövendékek szereznek tapasztalatokat a lelkipásztori szolgálatukra készülve.

Sokszínű a motiváció, de van, ami közös, ez pedig az az ajándék, amit a segítők adni tudnak a beteg embereknek – emelték ki Buza Patrik és Markó Mária segítő szakemberek –, akik szerint a feladat nem egyszerű. „Ki vagyok én? Minek alkotott az Isten, mi is az identitásom? Miért vagyok segítő?” – ezek a kérdések megválaszolása elengedhetetlen. Jézus azért tudta adni önmagát, mert pontosan tudta, hogy kicsoda Ő. Két dolog fontos: a kapcsolat önmagammal és az Istennel, akitől a meghívás szár-

mazik. Amíg önismeretemben nem látok tisztán, mindig önmagamot keresem majd, s nem tudok a másikkra, a betegre figyelni.

A BEMOSAKODÁS

Mint ahogy a sebész a műtét előtt bemosakodik, sterillé válik, úgy a beteglátogatónak is ki kell üríteni önmagát, hogy kapcsolatba léphessen a beteggel, így a jelenlétével, meghallgatásával segíteni tud. Ez nem kevés erőfeszítést igényel, hiszen mindenki valahonnan érkezik a látogatásra. Ehhez csend, összeszedettség és azon keretek (idő, türelem, empátia) ismerete szükséges, amellyel a segítő rendelkezik.

Mint ahogy a bemosakodás, így a kimosakodás is alapszabály. Ez lehet egy szentmise, egy ima vagy Isten kezébe helyezés.

MI SEGÍT AZ ÖNKÉNTESNEK?

Számos kérdés között az is felvetődött a képzésen, hogy hogyan lehet megvisszal-

ni a beteget? Az önkéntes – átérzve a beteg kiszolgáltatottságát és tehetetlenségét – nehéz szívvel távozhata a tevőleges segítség hiányában. A beteglátogató hivatása azonban az, hogy meghallgatásával támogatja a beteget, részt vállal érzéseiben, és egész jelenlétével érezteti vele, hogy nincs egyedül.

Fontos a szakmai vezetés, a lelki vezető, a közösség, ami megtart ebben a szolgálatban, de a beteglátogatók munkacsoportokba, önkéntes közösségekbe szerveződése is erőt ad.

Elengedhetetlen, hogy legyen a segítő mögött egy szervezet, egy csoport, amely bátorságot, magabiztosságot ad, általa a segítő is támaszt, kíséretet kap. Kiemelt szerepe van a szolgálat végzésében az önkéntes feltöltődésének (zenehallgatás, séta, alkotás, sport). Fontos, hogy mindenki rátaláljon a saját kikapcsolódási lehetőségére.

(A képzésbe folyamatosan be lehet kapcsolódni. További információ: Szokolai Katalin, szokolai.katus@gmail.com 70/623-8417)

Örömhír

70 ÉVE DEBRECENBEN

2012. október 11-én volt 70 éve, hogy letelepedtek a ferences és a domonkos szerzetesek Debrecenben. A ferences atyák korábban a debreceni Szent István és Jézus Szíve plébánián szolgáltak, a domonkos szerzetesek viszont ma is jelen vannak a Szent László Plébánia életében. A Szent István plébánia közössége október 13-14-én hálaadó szentmisével, előadásokkal tekintett vissza ferences múltjára, megemlékeztek Pongrácz Zoltán zeneszerzőről, valamint bemutatkozott a nemrég megalakult Kiss Szaléz Baráti Kör is.

Érdekes történeteket, leírásokat rejt a Szent István plébánia archívuma a ferencesek 1942-50-ig tartó debreceni lelkipásztori munkájáról. Tóth László, a templom jelenlegi plébánosa a hit éve kezdetén visszaemlékezésében a ferencesek szolgálatát, hitét elevenítette fel, akik a Nyilas telepen (ma Szabadság telep) szolgáltak.

FELLENDÜLT A HITÉLET DEBRECENBEN.

Az 1700-as években már éltek Debrecenben ferencesek. Az I. világháborút követően a város katolikusainak lélekszáma megsokszorozódott. A ezekben az években Szent Anna-templomban vasárnaponként már 8 misét mondtak, de ez sem volt elegendő arra, hogy kiszolgálja a város római katolikus híveinek igényeit. Akkoriban Debrecen Nyilas telepi részén már 6000 katolikus élt.

1929. szeptember 1-én megnyílt az egytantermes nyilas telepi iskolakápolna gróf Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi miniszter országos iskolanyitási programjának köszönhetően.

1938. október 6-án felszentelték a nyilas telepi Szent István-templomot. Rövid idő elteltével dr. Lindenberger János, a Szent Anna-templom plébánosa látja, hogy nem tudják ellátni az egész várost, ezért meghívják a ferenceseket és a domonkosokat a város egy-egy templomába szolgálatot végezni. A Szent Anna plébánián a ferencesek városba érkezése előtt már világi ferencesek is apostolkodtak, mint a ferences harmad rend Szent Anna utcai közössége. Összejöveleik 1938-tól kezdődően nyomon követhetőek.

A Szent István-templom első plébánosa P. Kiss Szaléz 1942-44 júliusáig szolgált Debrecenben. Innen Gyöngyösre vitték, koncepció perbe fogták, és 1947-ben Sopronkőhidán halt vértanúhalált. Utóda P. Faddy Othmár volt, ő egészen az elhurcoltatásig (1950) vitte a plébániát, de 1954-63-ig

az ő életéből sem maradtak ki a börtönévek. A 8 év alatt 27 atya és testvér szolgált a debreceni ferences rendházban.

A CSOKONAI SZÍNHÁZBAN IS JÁTSZOTTAK.

Tóth László plébános kiemelte P. Krupa Sándor Kolombán káplán atyát, aki zenei műveltséggel, jó humorral, nagy szervezőtehetséggel megáldott ember volt. A ferencesek szolgálatát városzerte ismerték. Elősként az országban Debrecenben építettek játszóteret. Megszervezték a „ferences ifjúságot”, a Szent István férfiak körét, a 16-18 éves fiúkból toboroztak ferences levente-csoportot, sportkörök, kulturális rendezvények színjátzó kör, zenekar megalakulása fémjelte munkájukat. Kolombán atya színdarabját nemcsak a plébánián, hanem a Debreceni Csokonai Színházban is adták elő. A zenekari kísérettel ellátott 50-60 fős „társulatnak” 20-30 alkalommal is tapsolhatott a közönség, amikor a plébánia fiataljai a Genovéva című 6 felvonásos darabot adták elő. Kolombán atya már akkor filmeket szerzett, és sokat vetített a gyerekeknek. Névnepokat ünnepeltek, kirándulásokat, bálakat szerveztek. Felkarolták a szegényeket, működésük során elindították a tanyasi lelkipásztorkodást, elemi iskolát is működtettek.

MEGSZELÍDÍTENI ÉS EGYÜTT ÉLNI A „FARKASOKKAL”

Zarándy Gergely Kleofás OFM a ferences lelkületről beszélt, híres legendákat említett, amelyek a békekétségű Szent Ferenc életét példázzák.

A gubbiói farkasról szóló történet szerint Ferenc a falu embereit megbékítette a farkassal. A békekétségű szerzetes a konfliktuskezelés olyan módját választotta, amellyel mindenki jól járt. A legendák beszámolnak arról is, hogy szót tudott érteni a mohamedán uralkodóval, a szultánnal is. A ferences rend számára azóta is nagyon fontos a muzulmánokkal való párbeszéd. Tapasztalható ez a szentföldi szolgálatuk során is. A Szentföld öréneke, a béke embereinek nevezik a ferenceseket.

A külső békéhez a belső is szükséges. Mindennek a kulcsa az, hogy el tudjuk fogadni önmagunkat – emelte ki Kleofás atya. A gubbiói farkas történetének a mélylélektani értelme is ez, elfogadni azt, hogy az életünk, sorsunk, körülményeink nem tökéletesek. Az életünkben vannak farkasok, amelyeket nem lehet elpusztítani, hanem együtt kell élni velük. Vannak gyengeségeink, amik ellen küzdünk, de együtt kell élnünk velük.

Szent Ferenc arra kérte a testvéreit, hogy a kertjüket ültessék be virágokkal, hasznos növényekkel, de a sarokban hagyjanak egy helyet, ahol nőhet a gaz. Aki el tudja magát fogadni a gyengeségeivel együtt, az tud elfogadni másokat is.

A protestánsok úgy tekintenek Szent Ferencre, mint elő-reformátorra. Hiszen ő is világosan látta saját korának visszasságait. Csakhogy az egyház megújítását Szent Ferenc saját magán kezdte, ő tért meg, ő akart jobb lenni. Szerette az egyházat úgy is, hogy az nem volt tökéletes. Nem elhagyta, hanem elfogadta hibáival együtt. Ezért megújult az egyház, nem pedig szétszakadt.

MIÉRT BARÁT A BARÁT?

A hitelességük miatt. Az a vád nem éri őket, hogy álszentek. Kleofás atya azért lett ferences, mert sok hiteles ferencset látott maga körül. Nem szenteket, hanem hiteles ferenceseket. Akik nem akartak mások lenni, mint amilyenek voltak. Vállalják a gyengeségeiket, de törekszenek a jóra. Olyanok, mint minden normális ember, de a hibáik mögött meg lehet látni az átadottságukat Istennek és az embereknek. Ez is a belső békéből fakad.

Ez év szeptemberében alakult meg a Kiss Szaléz Baráti Kör Debrecenben. Áncsán József szervező számolt be a közösségük lelkiességéről. Tanulmányozzák a ferences elődök hagyományait, a debreceni ferencesek ifjúsági nevelését követve figyelnek a fiatalokra, a velük való helyes kommunikációra. Fontosnak tartják, hogy megjelenjenek azokon a webes felületeken, közösségi portálokon, ahol a fiatalok is jelen vannak. Közösségi összefogókat péntekenként a Szent Anna Közösségi Házban tartják Debrecenben.

A vasárnapi hálaadó szentmise ordináriumaként Pongrácz Zoltán: Magyar miséje hangzott el – 45 év után – a plébánia énekarának közreműködésével. A latin nyelvű szentmisék után az első között volt a debreceni zeneszerző, karnagy, tanár műve, amely magyar nyelven született. Ezen kívül oratóriumokat, operákat, kísérezenekeket is írt. Pongrácz Zoltán, aki tanítványa volt Kodály Zoltánnak, 1992-től a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 1996-2000 alelnökéként is ismert. Neki köszönhető, hogy a legnehezebb időkben, az 50-es években a debreceni Szent László kórust és a MÁV zenekart újjászervezte.

A szentmisét követően megkoszorúzták a Szent István Plébánia falán a ferences atyák szolgálatára és elhurcolására emlékeztető, 2010-ben elhelyezett és megáldott emléktáblát.

Kovács Ágnes

DOMONKOS SZERZETESEK DEBRECENBEN

A debreceni Szent László Domonkos Plébánián és a II. János Pál Intézetben október 20-21-én ünnepelték azt, hogy a domonkosok 70 évvel ezelőtt tértek vissza a városba. A gazdag program során hálaadó szentmise mutatott be Barna Máté OP vikárius atya, s a szentmise végén megkoszorúzta II. János Pál pápa domborművét a Szentatya emléknapja alkalmából. A résztvevők megtekinthették azt a kiállítást is, amely a domonkos atyák Debrecenbe érkezését és a plébánia 70 éves történetét idézte fel, majd Bécsi Ákos vetítettképes bemutatóját láthatták „Domonkosok Debrecenben” címmel.

MÁR A XIII. SZÁZADBAN ITT VOLTAK

Szent Domonkos rendjének bolognai II. nagyáptalanja után (1221) a rend elhatározásából térítő szerzeteseket küldtek Magyarországra és az innen keletebbre lévő területekre a kunok és a mongolok térítésére. Ők több kolostort alapítottak Magyarországon, a debrecenit talán 1226-ban. E kolostor valószínűleg a mai debreceni Református Kollégium helyén állt. A domonkosok 1326 után távoztak a városból.

A rendben bizonyára mindig élt a visszatérés vágya Debrecenbe. E vágy azonban csak 1942. október 11-én, több mint 600 év múlva teljesedett, amikor a rend és a debreceni hívek élükön dr. Lindenberger János apostoli kormányzó, prépost plébánossal együttes erővel láttak neki a terv megvalósításá-

nak. A buzgó főpásztor lelkipásztori segítséget keresett a nagy kiterjedésű városban, amelyet addig csak egy katolikus plébánia látott el. Az apostoli kormányzó úgy gondolta, hogy a választás elsősorban azokra eshet, akiknek történelmi joguk van a Debrecenbe való visszatérésre. 1934-től, P. Badalik Bertalan új tartományfőnök hivatalba lépésének első évétől kezdődően tárgyalásokat kezdett a domonkosok visszatelepüléséről. Végül dr. Scheffler János, az új szatmári püspök, nagyváradi apostoli kormányzó 3276/1942. sz. dekrétummal a debreceni Szent Anna plébániát három részre osztotta, és meghívta a domonkos és a ferences rendet.

Debrecen városának, Magyarország északi vidéke műveltségi központjának akkor 128 000 lakosa, több középiskolája és egyeteme is volt. A vallási megoszlás szerint: 88 000 kálvinista, 26 000 római-, 5 000 görög katolikus és 10 000 izraelita hívő élt. A városban mindössze 1 római katolikus plébánia és 1 gimnáziumot ellátó piarista rendház volt. Így jogos volt az igény, hogy a római katolikusokat több plébánia lássa el.

Így 600 év múlva 1942. október 11-én újra megalakult Debrecenben a szent domonkos rendi atyák vezetésével a Szent László egyházközség. 1943-ban a mai Füredi úton lévő megvásárolt lakásból zárdát, majd kápolnát alakítottak ki. Az első plébános P. Juhász László OP 1942-től 1944-ig szolgált Debrecenben, őt követte P. Sütő Albert plébános.

A domonkosok építették a plébániát, megszervezték az egyházközség életét, vállalták a szórványterületek pasztorálását, a kli-

nikai betegellátást, az egyetemi lelkészséget. 1943-ban létrehozták a Rózsafüzér Társulatot is, majd a katolikus férfiak Credo egyesületét. Az 1944 júniusában kezdődő bombázások lakhatatlanná tették mindazt, amit felépítettek. A háború után, a sok nélkülözés közepette 1946-ban kezdtek el építeni a templomukat, de ezt két év múlva leállította az új hatalom. 1950-ben az Elnöki Tanács rendelete alapján feloszlatták a szerzetesrendeket, a domonkos atyáknak is menekülniük kellett a rendházból.

A plébánia az egyházmegyéhez került 40 évre. A mai Szent László-templomot 1983. június 26-án szentelte fel dr. Udvardy József Szeged-csanádi megyéspüspök.

A domonkosok második visszatérése csendben történt. 1989 nyarán az Elnöki Tanács visszavonta az 1950-ben kiadott rendeletet, s ezután újra működhetek a szerzetesrendek. A Domonkos-rend dr. Dóczy Zsigmond OP vezetésével kezdett működése megszervezéséhez. Ennek eredményeként 1990. szeptember 1-én a domonkosok újra visszatértek Debrecenbe.

2004-ben kezdődött el az új közösségi és rendház építése, amelynek első szárnya 2007-re készült el. A templom búcsúi ünnepségén Bosák Nándor megyéspüspök áldotta meg az új épületet, és egyben megnyitotta a II. János Pál Intézetet. A rendház 2010-re teljes egészében elkészült. Jelenleg négy domonkos atya szolgál a plébánián.

forrás: Debreceni Szent László Domonkos plébánia Kovács Ágnes

AKOLITUS AVATÁS

December 2-án, advent első vasárnapján ünnepi szentmise keretében Bosák Nándor megyéspüspök nyolc nyíregyházi férfit lektorrá és akolitussá avatott az egyházmegye szolgálatára a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társszékesegyházban.

Az avatási szentmise folyamán egyre jobban éreztem, hogy Isten e szolgálatban az apostolokhoz hasonlóan minket is, újonnan felavatott akolitusokat is felszólít: „Evezz a mélyre!” E felszólítás egyben konkrét meghívás is számunkra, hogy Krisztus papjainak segítsünk mind az oltárszolgálatban, mind a közösség, az egyházközség építésében. Az egyházmegyei felkészítő kurzus a szolgálatkészséget, az imádság módjait, a teológia tudás elmélyítését és a liturgikus fel-

adatok gyakorlását segítette, de ugyanakkor a közösséget is összekovácsolta. Lektorként és akolitusként főleg a szentmisen történő ál-

doztatás lesz a feladatunk, valamint Isten igéjének felolvasása, és a közösségi imaéletben való aktív részvétel.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében jelenleg száz tíz akolitus szolgál.

Kérem az egyházmegyei akolitus társak nevében a kedves hívek imáját, hogy a szent szolgálatban

mindig hűséges tanúi lehessünk Krisztusnak!

*Nagy László
nyíregyházi akolitus*

ÁLLANDÓ KIÁLLÍTÁS NYÍLT HOLLÓ LÁSZLÓ KÉPEIBŐL A 650 LELKES ÚJIRÁZON

Az újirázi plébánia Holló László születésének 125. évfordulója alkalmából állandó képzőművészeti kiállítást rendezett a Munkácsy- (1960) és Kossuth-díjas (1961), érdemes művész (1964), kiváló művész (1971) képeiből, valamint Holló László-díjas kortárművészek alkotásaiból. A kiállítást dr. Bartha Elek professzor, a Debreceni Egyetem Néprajz Tanszékének vezetője nyitotta meg november 16-án a plébánián.

szakapjon valamit a központok által elszívott anyagi és szellemi javakból. Ehhez a helyi identitásra, a lakóhely, a település iránt érzett elkötelezettségre van szükség.

A 650 lelkes Újiráz lakói dr. Dénes Zoltán plébános, etnográfus, egyetemi docenssel az élen közel két évtizede segítik és támogatják a településen és a környékén folyó néprajzi, helytörténeti kutatásokat, az egyetemi hallgatók és kutatók tudományos feltáró munkáját. Dénes Zoltán plébános, a Partium kutatója azok

a kistérség, az egyházmegye határain túl is számos kiállításon szerepelt. Ennek a gyűjteménynek a kiteljesedését jelenti ez a kiállítás is.

A GYŰJTEMÉNY HOLLÓ LÁSZLÓ FOGADOTT UNOKÁJÁNAK ADOMÁNYA

A 125 évvel ezelőtt Kiskunfélegyházán született és mintegy 60 éven keresztül Debrecenhez számos szállal kötődő, a XX. századi magyar képzőművészet egyik legeredetibb, legmagyarabb művésze képein történelmi, mitologikus, vallási témák, a paraszti élet és a természet jelenségei egyaránt megjelennek. „Festményein és rajzain a parasztság élete balladai tömörítéssel jelenik meg; magányos tanyák, földbe süppedő viskók, szomorúan álldogáló gémeskutak, tehenet, kecskét vigyázó parasztlányok, földművesek” – vallja a kiállítást jelenlétével megtisztelő dr. Újváry Zoltán professor emeritus.

A Holló László újrafelfedezésének érdekében évtizedek óta fáradhatatlanul dolgozó tudós etnográfust a művész fogadott unokájának tekintette. A 80. születésnapját ünneplő Újváry Zoltán kiállításokkal, előadásokkal, adományozással, közéleti szerepléssel igyekszik Holló munkásságát minél szélesebb körben megismertetni, elismertetni. Ezt a célt szolgálja Újváry professzor, a debreceni művészeti élet egyik fő szervezője, mecénása azáltal, hogy a városi és falusi múzeumokat, galériákat, közérdekű magángyűjteményeket adományaival támogatja. Így ajándékozta a jelen kiállítás képeit a festő hagyatékát gondozó professzor az újirázi plébániának dr.

Dr. Újváry Zoltán professzor és dr. Dénes Zoltán plébános a kiállítás megnyitóján

Újiráz 2012-ben ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját. A település létrejötté Bunyitay Vince nagyváradi prépost nevéhez fűződik. Az újirázi római katolikus plébánia ebből az alkalomból Bunyitay-díjat alapított, amelyet elsőként dr. Újváry Zoltán professzornak adományozott 2012. december 18-án. A díjat Bosák Nándor püspök adta át.

Holló László rajzai, vázlatai, a Holló-díjban részesült kortárs művészek alkotásainak koszorújában kivételes élményt jelentenek azoknak, akik nyitottak az igazi értékek befogadására. Bartha Elek professzor a kiállítást megnyitó köszöntőjében elmondta: egyre gyakrabban találkozhatunk kiemelkedő alkotásokkal vidéki tárlatokon is. Napjainkban, amikor a kultúrára, művészetre egyre kevesebb a támogatás, különösen megnőtt az önálló kezdeményezések szerepe.

– A vidék nem más, mint a kultúra forrásvidéke. A magyar táj, a magyar föld az elsődleges forrása mindannak, ami nemzetünket kulturális, művészeti, tudományos téren nagyra tette – hangsúlyozta a vidék kiemelkedő szerepét a professzor. – A helyi közösség pedig a kultúra állandó újratermelője. Ahhoz, hogy ezt a szerepét betölthesse, szükség van arra, hogy maga is erőt merítsen, és visz-

közé a tudós papok közé tartozik, akik hivatásuk mellett a nemzet kulturális felemelkedésén is munkálkodnak. A plébános egyházi, szakrális emlékekből, a népi vallásosság tárgyi kultúrájából álló gyűjteménye napjainkra már Újiráz és

Dénes Zoltán plébánoshoz fűződő több mint két évtizedes barátsága emlékére.

A kiállításon közreműködött a Rákász-citerazenekar.

Kovács Ágnes

XXII. NEMZETKÖZI BETLEHEMES TALÁLKOZÓ

Debrecen főterének hangulata egy csapásra megváltozott december 7-én este, amikor különös népség özönlötte el az adventi hangulatban pezsgő vásári forgatagot.

Betleheemes csoportok csörgős bottal, nagy bundában ijesztgették a békésen sétáló járókelőket.

Gyerekek ámultak a népviseletben érkező a kántálókön és máris bekapcsolódtak énekükbe. Így érkezett meg 31 csoport a XXII. Nemzetközi Betleheemes Találkozóra, amelyet Debreceni Művelődési Központ rendezett december 7-9-ig. Az Öt országból – Erdélyből, Kárpátaljáról, Felvidékről, Vajdaságból és Magyarországtól több tájegységről –, több mint 400 fő a Kárpát-medencei magyar hagyományörző együttesek téli ünnepkörü játékainak rangos szemléjére érkezett. A rendezvény ünnepélyes megnyitóját követően decem-

ber 8-án a Debreceni Művelődési Központ Pódiumtermében lehetett megismerkedni a különböző vidékek betleheemes játékaival.

A rendezvény elsődleges célkitűzése, hogy a betleheemes hagyományát életben tartsa, a kulturális identitást erősítse, a közös szellemi haza kincseit, szakrális hagyományait bemutassa, illetve a környező országokban élő magyarság kulturális cseréjét, az európai népek közötti kapcsolatokat erősítse. A nagy rendezvény különlegessége volt, hogy a csoportok el látogattak közművelődési, szociális intézményekbe, templomokba, lakótelepeken, tanyaközpontokban és a környező települések adventi rendezvényein is bemutatták betleheemes játékaikat, együtt készültek az ünnepre a debreceniekkel és a hajdú-biharokkal.

Dr. Kádár Brigitta

SZAVALÓVERSENY A HIT ÉVÉBEN

Az idén immár hatodik alkalommal került megrendezésre az egyházmegyei szavalóverseny december 01-jén szombaton a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Társszékesegyházban és plébánián. A versenyen az egyházmegye tizenhat plébániájáról és a város öt egyházi fenntartású általános iskolájából mintegy százharminc gyermek vett részt. A hitoktatóikkal, felkészítő tanáraikkal és családtagjaikkal összesen négyszázan voltak jelen a rendezvényen.

Minden évben nagy öröm találkozni olyan gyermekekkel, akik szívesen tanulnak verseket. Külön öröm, hogy itt olyanok hangzanak el, amelyek költőink keresztény lelkületéről tanúskodnak, ezáltal mélyítve lelkükben az egyház hitét, ami a hit évében járva különösen fontos. A versengést karácsonyi kézműves foglalkozás is kísérte, amelynek célja a szeretetből ajándékozás erősítésének tudatosítása volt.

Ezúton szeretném megköszönni az egyházmegye hitoktatóinak munkáját, akik évről évre lelkesen foglalkoznak a rájuk bízott hittanosokkal, felkészítik őket és elhozzák hozzánk. Szeretném megköszönni annak a mintegy harminc segítőnek – nyíregyházi hitoktató társaimnak, a plébánia fiatal és gyermek tagjainak – az egész napos kimerítő munkáját, amellyel hozzásegítettek min-

denkit, hogy élményekkel gazdagon térjen haza.

Első helyezetteink: *I. kategória (óvoda, 1-2. osztály):* Balogh Vivien Hanna – Debrecen, *II. kategória (3-4. osztály):* Béres István – Nyíregyháza, Szent Imre Katolikus Gimnázium és Általános Iskola, Juhász Alexandra – Rakamaz-Tiszanagyfalu, *III. kategória (5-8. osztály):* Pálóczi Boglárka – Nyíradony, Szabó Beáta – Nyíregyháza, Szent Imre Ka-

tolikus Gimnázium és Általános Iskola. További díjazottak névsora megtalálható: a www.dnyem.hu oldalon.

Mindannyian reméljük, hogy jövőre is találkozni fogunk veletek!

Istentől áldott békés, boldog karácsonyt kívánva:

*Tamaskovicsné Tóth Otília
nyíregyházi hitoktató, a szavalóverseny
szervezője*

EVANGELIZÁL-E AZ IRODALOM?

IV. rész

Az 1908-ban megjelenő *Nyugat* című folyóiratban *Ady Endre Új időknek új dalaival* jelentkezik, új hangot hoz a magyar irodalomba. A legjellemzőbb témakörei a szerelem, a mámor, a gög, a pénz, a haza, a halál és az Isten. A nagy végletek embere, a nagy bűnök és nagy megbánások között vergődik. Az egyik szavából csak úgy sugárzik a gög: „Nem bánok semmit, amit elköttem, / Szent, kényes dolog volt minden tettem.” A másiktól a kétségbeesett fohász: „Nézd, ahogy fejem lehajtom, / Szánom minden dölyfömet, Uram, / S ha van még bennem gög-erő, / Szívemmel együtt kiszakajtom.”

Ady istenes versei először az *Illés szekerén* című kötetben jelennek meg. Az *Úr érkezése* című verse a gyermekkori élményeiből fakadó istenélmény: „Mikor elhagytak, / mikor lelke roskadozva vittem, / Csendesen és váratlanul / átölelt az Isten.” Ezzel az Istennel, amellyel most találkozott, akarja leélni az életét, fogalmazza meg az *Álmom: az Isten* című versében. A kételyek és a bizonyosságok harcában mindig az Istenhez hanyatló árnyék győz. *Hiszek hitetlenül Istenben*, kiáltja akkor, amikor nagyon rászorultnak érzi magát a hitre. A versben felszorolja a szép és erkölcsös élet jellemzőit.

„Hiszek, mert hinni akarok” – szakad fel a sóhaj a költőből. „Hiszek Krisztusban. Krisztust várok.” A *Sion-hegy alatt* című vers istene egy fehérszakállú, harangkabátú öregúr, aki jó volt és kegyes, akinek a nevére sem emlék-

szik már, s most arra gondol: „Csak tudnék egy gyermeki imát?” A „menedék-Isten” egyébként is alapgondolata istenképének. Számtalan versében visszatér a gondolat, mint pl. az *Imádság háború után* címűben. „Két rohanó lábam egykoron / Térdig gázolt a vérben, / S most nézd, Uram, nincs nekem lábam, / Csak térdem van, csak térdem.” „Uram, háborúból jövök én, / Mindennek vége, vége: / Békíts ki magaddal s magammal, / Hiszen Te vagy a Béke.”

Szabó Lőrinc figyelt fel arra, hogy Ady verseiben az istenkép-élmény egyre kevésbé negatív, egyre inkább optimista hangon ad hálát minden jóért, így a *Köszönöm, köszönöm, köszönöm* című versében: „Köszönöm az én értem vetett ágyat, / Köszönöm neked az első sírást, / Köszönöm tört szívű édes anyámat, / Fiatalságomat és bűneimet, / Köszönöm a kétséget és a hitet, / A csókot és a betegséget, / Köszönöm, hogy nem tartozom senkinek / Másnak, csupán neked, mindenért neked.”

A protestáns Ady, a nyakas magyar kálvinista két versben is katolikus élményből fakadó érzésekről számol be. A Partiumból Máriapócsra zarándoklók éneke visszavonhatatlanul megragadta a költőt. „Óh, Mária, Pócson is lakozó / Regina Vitae és maga az Élet, / Itt, Érmindszenten /.../ csak Téged keres / Egy szüzetlen és bűnös kálvinista... / Óh, Mária, most jön a hazudó, / Igazi és Haláltincselő Élet. / Óh, Mária, Élet, giling-galang, / Áldassál, hogy ma találkoztam véled.”

A *Krisztus-kereszt az erdőn* című versében régi emléket idéz, amikor csörgős szánkóval röpültek el édesapjával a havas Krisztus-kereszt előtt. „Az apám még vidám legény volt. / Dalolt, hogyha keresztre nézett, / Én meg az apám fia voltam, / Ki unta a faragott képet / S dalolt, ha keresztre nézett. /... / Húsz éve elmúlt s gondolatban / Ott röpi szánom az éjben / S amit akkor elmulasztottam, / Megemelem kalapom mélyen. / Ott röpi a szánom az éjben!”

Dr. Csemely Tibor

„Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek –
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...”

Kihűlt a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság,
S minden igazság a kereszté...
Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét –
Beteg a világ, nagy beteg...”

(Részlet: Ady Endre: Karácsony)

EGERNEK ŐSZ GALAMBJA

Samassa József egri bíboros érsek halálának 100. évfordulójára – a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Templom építettségének emlékére született meg Komizsár Dénes helytörténész Egernek ősz galambja című szép kiállítású kötete.

Bosák Nándor püspök atya meleg hangú bevezetőben ajánlja az olvasók figyelmébe ezt a tartalmában szakszerű, hangvételében szeretetteljes írást.

A szerző először meggyőzően mutatja be, hogy a „kurucos” vármegye, a protestáns többségű városvezetés és a terület közvetlen katolikus egyházi előjárója között bámulatra méltóan teljes volt a harmónia. A főpásztor kitűnő beszédeivel, gazdag tartalmú tanításaival, adományaival és alapítványai vallásfelekezeti különbség nélkül rokonszenvet és tiszteletet vívott ki magának. Idős korára a kistermetű főpap ősz

haja révén leginkább egy hófehér galambhoz hasonlított.

Az alapos és részletes életrajzi áttekintést azok a gratulációk, jókívánások zárják, amelyeket bíborosi kinevezésekor kapott Samassa érsek, köztük van Nyíregyháza város üdvözlő levelét is.

Érdekes és változatos kép bontakozik ki az érsek személyiségéről az Emlékezés Samassára című összeállításában, amelyben a kemecsei szolgabíró, Krasznai Péter és a múzeumigazgató, Jóna András emlékei is olvashatók. Külön fejezet foglalkozik – méltó terjedelemben – a bíboros főpásztor Nyíregyházához kötődő kapcsolatáról, a templom építéséről és felszenteléséről.

Mint minden munkájában, a szerző tapasztalt helytörténészként jó érzékkel tud azonosulni témájával. Jónan kritikával helytálló értékelést tud közvetíteni. Ezen a kötetben is átsüt lelkesült szellemisége, a nagy jövő iránti, nevünkben is megfogalmazott hálás szeretete.

Dr. Csemely Tibor

ISTEN HOZOTT!... ISTEN ÁLDJON!

A szekularizálódott világunkban ha valahol felcseng egy régi közmondás, egy a nép hitét hordozó szólás-mondás, vagy köszönési forma, elcsodálkozunk, nosztalgiaát ébreszt bennünk, hiszen a ma emberének még személyes emlékei vannak azokról az időkről, amikor a búcsúzás szavai közül sem maradhatott ki az Isten neve. „Isten áldjon” „Isten veled!”, „Menj Isten hírével!” „Adjon Isten jó napot!” – a „Szép napot” helyett mennyivel szebben hangzana még ma is!

Bérces Mária Klára, szerkesztőségünk munkatársa gondolatait olvashatjuk arról, hogyan koptak meg, alakultak át ezek a köszönési formák anyanyelvünkben.

A néprajz tudománya, ennek is a vallási néprajznak nevezett ága megállapítja, hogy a 20. század közepéig a paraszti és (részben) a kézműves közösségek életét döntő módon meghatározta a vallás. Az egyén nem is lehetett nem-vallásos, mert akkor a közösség hagyományait sértette volna meg. Ha mégis volt ilyen személy a közösségben, azt „istentelennek” nevezték, s akár ki is közösihették maguk közül.

Falvaink népének vallásos gondolkodásáról sok szép művében ír a „legszőgedibb szegeci professzor”, aki maga is mélyen átélte és a nehéz időkben is megvallotta keresztény katolikus hitét: *Bálint Sándor* (1904-1980). (Személyét felterjesztették boldoggá avatásra.) Bár kutatásai nem előzmények nélkül

valók – gondoljunk csak a püspök *Ipolyi Arnoldra* (1823-1886) vagy *Kriza Jánosra* (1811-1875) –, lényegében őt tarthatjuk a vallási néprajz megteremtőjének. Azóta olyan jeles képviselői is vannak ennek a tudományágnak, mint a közelmúltban Debrecenben járt Erdélyi Zsuzsanna.

Bálint Sándor *Boldogasszony vendégségében* című munkája előszavában elmondja magáról, hogy gyűjtő útjait nem „expedícióknak” tekinti, hanem a „szakrális néplélek számbavételének”. Szerinte a falusi ember „szelleme nem nyugtalankodik”, „szívét-lelkét átjárja hitének bizonyossága”. Így bár tény, hogy például a köszönési/köszöntési formáknak megvan a maguk társadalmi kötöttsége, régebben mögöttük mégis több őszinte érzés, őszinte lelkiület, és igazi istenhit húzódtott meg.

Köszönni, köszönteni egymást lehet gesztusokkal (fej vagy egész felső testünk meghajtása, mosoly, kézmozdulat), de leginkább szavakkal tesszük ezt. Erre vannak a társadalomban kialakult nyelvi kifejezések, amelyeket a nyelvtudomány a szólásfélék kategóriájába sorol.

Napjainkban a személyes találkozások helyét sokszor a virtuális „együttlét” váltja fel, de ha magukról a találkozásokról szólnunk, elmondható, hogy ezek gyakran nem jelentenek egymás iránti őszinte érdeklődést. Így köszönési formáink is leegyszerűsödtek, mondhatni elsilányultak. Fiataljaink körében különösen is elszaporodtak az idegenes „szia”, „csao”, „helló”, újabban a „cső” formák.

Az idősekkel való találkozáskor pedig sok fiatal zavarban van, nem is tudja, hogyan köszönjön. (Nem térhetünk itt ki ezeknek az ifjúsági megszólításoknak bizonyos hangulati értékére, egyes helyzetekben elfogadható voltára. De nem kívánjuk vissza az „alázatos szolgája, nagyságos, tekintetes, méltóságos stb. formákat sem. Ezek az egyes társadalmi rétegek (paraszt – úr, beosztott – főnök) gyakran ténylegesen megalázó megkülönböztetést hordozták.) A falu emberei így köszöntötték egymást: Adjon Isten jó napot /estét, /éjszakát! Ezekből „kopott ki” aztán az Isten, s lett a személytelen, szürke Jó napot/estét/éjszakát! A vendéget hajdan szíves Isten hozott-tal tessékeltte be a parasztember a házába. Elköszönéskor pedig őszinte Isten áldjon-t kívánt, olykor hozzátette: Menj Isten hírével! Ez utóbbiról semmi „tudományosat” nem sikerült kiderítenem, de értelmezésemben akár azt is jelentheti: vidd el a hírt Istenről másoknak is!

A városi élet forgataga, a magát a tudás birtokosának tartó ember sokszor úgy gondolja, maradinak, tudatlannak számít, ha a templom előtt elhaladva, vagy egy út menti keresztet látva keresztet vet, vagy legalább főfedőt emel. Pedig így „csak” hitét vallaná meg. Szerencsére azért ma már egyre többen meg merik tenni ezt a mozdulatot. Jó lenne, ha legalább magunkban közben ezt is mondanánk: Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek. Ámen.

Bérces Mária Klára

A HIT ÉVE MARGÓJÁRA

Október 13-án Mátészalkán befejeződött a fatimái engesztelések idei sorozata. A rendszeresen zárandoklók is elcsodálóztak, hogy milyen sok busz, autó érkezett az engesztelőkkel erre az idejű utolsó alkalomra. Öröm volt látni a sok fiataalt is a templomban, vállukon iskolatáskával és gitárral. Az ő jelenlétük igazolja az előttük járó nemzedék hitét, és megerősít bennünket abban, hogy talán nem kell félni a jövő nemzedék hitét.

A Mindszenty által kezdeményezett újravangelizálási programban kiemelt helyet kapott az engesztelés gondolata, az őszinte isten- és emberszeretetből fakadó folyamatos imádság, a Mária-tisztelet. A családokért (távolban tanuló és élő gyerekekért, unokáért), hazáért, egyházunkért végzik az engesztelő imaestet hónapról hónapra Mátészalkán, a „szalkai találkozáson”. Tegzes Katalin segítő-

nővér szavaival élve...Ha majd jövőre is lesz, aki megkérdezi: „Ugye találkozunk a jövő hónapban is?”- addig én is meg tudok kapaszkodni az élet viharaiiban egy-egy tekintetben, mosolyban, kedves gesztusban, mert egy család vagyunk Isten szeretetében. Nem vagyok egyedül, számon tart egy „idegenekből” álló közösség, az egyház közössége.

A hit személyes találkozás az Istennel. Az ember Krisztus-arcú lény. Boldog II. János Pál pápa sokszor elmondta, hogy keressük a másik emberben a Krisztus-arcú embert! A másik emberben keresem az Istent, ő pedig bennem keresi.

Remenyik Sándor írja: „Egy istenarc van eltemetve bennem,

S most ásót, kapát, csákányt ragadok, Testvéreim, jertek, segítsetek, Egy kapavágást ti is tegyetek, Mert az az arc igazán én vagyok.”

Nekem ehhez kell a mátészalkai együttlét, ehhez kell az „idegen” tekintete. Paul

Claudel gondolatát idézi a Szentatya is a Hit éve megnyitáskor, aki azt mondta: „elindultam valaminek a keresésére, és íme VALAKI lettél számomra, Istenem!” Ezt kell megmutatni a körülöttem élő zajos világnak! A Hit éve megerősít. Jézus szavait vélem igazolva látni Mátészalkán az arcokon, amelyeket a Máté evangélium 28. fejezetében mond: “S én veletek vagyok minden nap a világ végéig!” – Sőt biztat is: „Ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag...” (Mt 17 20), nagy dolgokra leszünk EGYÜTT képesek!

A Szentatya így buzdít: „A szív azt jelenti, hogy a hitre jutás első aktusa Isten ajándéka és a kegyelem műve, amely hat és átforgalmazza a személyiség mélyét”(Porta Fidei 10). Ebben bízva kell nekünk jövőre is útra kelni, s az engeszteléseken az embertárs felé, környezetünkbe, a világba, a mindennapokba fényt és ízt vinni.

Román Csaba nyíregyházi akolitus

200 ÉVES AZ ÚJFEHÉRTÓI TEMPLOM

200 évvel ezelőtt, 1812. november 26-án szentelték fel az újfehértói Magyarok Nagyasszonya római katolikus templomot. A jubileumi évben megtörtént a templom külső felújítása is, amelyet az egyházmegye 8 millió Ft-tal támogatott. A templom felszentelésének évfordulóját számos programmal ünnepelték az egyházközség hívei.

A „200 év püspöki szemmel” prédikációsorozat vendégeiként dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek, dr. Bíró László tábori püspök, Palánki Ferenc egri segédpüspök, dr. Katona István egri segédpüspök gondolatait hallhatták a hívek. A Magyarok Nagyasszonya templombúcsún az ünnepi szentmisét dr. Ternyák Csaba egri érsek úr mutatta be.

Szentbeszéde a „200 év püspöki szemmel” prédikációs-sorozatba illeszkedett. Ebben a szentmisében került sor a Máriás lányok avatására.

Buzgó, imádságos készüllettel hangoltuk rá a lelkünket egyházközségünk november 23-25-ig tartó ünnepére, amely számunkra, a Hit Évének kiemelkedő eseménye volt.

Pénteken Benefactor szentmise volt templomunk jötevőiért, adakozóiért. Imre atya Kárpáti esperes úr kortörténeti feljegzéseit felhasználva idézte fel az elmúlt 200 évben történeteket. Dr. Kárpáti József 1945-1964 között plébános esperesként szolgált egyházközségünkben. Majd a Községi Házban „Kaput nyitunk – Emlékezünk: Képek, tárgyak az elmúlt 200 évről” c. kiállítás megnyitójára került sor. A kiállítást Zsirosné Seres Judit készítette és Buczkó József nyitotta meg. Szombaton az Erkel Ferenc Tag-

intézmény aulájában ünnepi műsort rendeztünk a 200 éves templom tiszteletére Hotzi Péter koordinálásával. A fellépők között volt a Városi Vegyeskar (Baktalórántháza), a Magyarok Nagyasszonya Társszékesegyház kórusa (Nyíregyháza), Városi Vegyeskar (Újfehértó), egyházközségünk Felnőtt és Ifjúsági énekkara, Tengertánc Városi Néptánc Együttes, Ifjúsági Fúvósok (Újfehértó), egyházközségünk elsőáldozásra és bérmlásra készülő fiataljai.

Vasárnap hálaadó, koncelebrált búcsúi szentmisét mutatott be Bosák Nándor püspök atya, aki megáldotta a megújított templomot, a toronyórát és az új templomi lobogókat.

A szentmise méltó lezárása volt a város központjában végighaladó körmenet, amelyen több száz ember vett részt.

Zsirosné Seres Judit

ÉVSZÁZADOS FALAKON ŐSI FRESKÓKBA REJTETT HIT!

Baktalórántháza 760 éves műemlék, Árpád korabeli templomának elrejtett ősi freskóit tárták fel egy hosszú munkafolyamat eredményeként. A szentély közepén, az oltár fölött, a mennyezeten, a boltíveken, a templom falán középkori freskókat bontottak ki a restaurátor szakemberek. A megszüpült és megújult templom megáldása ünnepi szentmisén történt november 18-án, amelyen a környékbeli hívek lelkipásztoraikkal, a helyi és szomszédos települések polgármesterei, a város lakosai, keresztény felekezetek képviselői, hívei gyűltek össze.

Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke megáldotta és megszentelte a templom belsejét, a különös műértékű freskókat, majd az oltárt, a szentségtartót, az örökmécses, amellyel e szent hely ismét a szentmisék, a szentségek vételének méltó helyszíne lett. „Évszázadokon keresztül a hit falakat emelt, a falakra képeket festett. A templom az a hely, ahol találkozhatunk Istennel, ahol a Krisztusba vetett hitünk mindig és mindig megújul. Őseink,

elődeink a hitüket e falakra festették, hogy újra és újra láthassák, és minden nap megbizonyosodjanak, megerősödjenek hitükben e képek láttán. Ki tudja, mennyi küzdelmet, szenvedést hordoznak ezek a falak, de mindig adtak kegyelmet is az évszázadok során itt élt emberek számára. Most, hogy kibontották ezeket az évszázados festményeket, nekünk, utódoknak csak akkor lesz igazán megújulás, ha a ragaszkodás, a hitünk újra feltámad, megerősödik bennünk – emel-

te ki többek között szentbeszédében Bosák Nándor püspök atya.

Hasulyó János kanonok, Baktalórántháza plébánosa köszönetet mondott Juhász Imrénének, a város korábbi plébánosának, hogy kezdeményezésére pályázat segítségével elindulhatott a feltárási munka. Majd a munkálatokat végző építőknek, a Műemlék Hivatalnak, Nagy Lajosnak, a város polgármesterének és munkatársainak, valamint azoknak, akik anyagi hozzájá-

rulással, munkával, imával, vagy bármilyen más módon a plébánia segítségére voltak.

Némethné Csubák Éva

RÓMÁBAN SZENTELTÉK DIAKÓNUSSÁ

„Ego vobis Romae propitius Ero” – „Rómában kegyes leszek hozzátok” – ez a felirat olvasható a római Szent Ignác templom főoltára fölött. Krisztus ugyanis egy látomásban ezekkel a szavakkal bátorította Loyolai Szent Ignácot és társait, a Jezsuita Rend alapítóit, amikor 1537-ben Rómába tartottak, hogy felajánlják szolgálataikat a pápának. Ezek a szavak azóta is sok fiatal embernek adnak erőt és bátorítást, különösen a Római Pápai Német-Magyar Kollégium növendékeinek, akiket hagyományosan a fent említett oltár előtt szentelnek pappá vagy diakónussá. A mi egyházmegyénk is gazdagodott az idén egy itt szentelt diakónussal, a geszterédi Törő Andrással, akit 2012. október 10-én szentelt fel Gerhard Ludwig Müller, a Hittani Kongregáció prefektusa.

A kollégiumot maga Szent Ignác alapította 1552-ben, mégpedig azért, hogy a Német-Római Birodalom területét és később a Magyar Korona országait ellássa jól képzett, a reformáció kihívásaira válaszolni tudó papokkal, a „hit bátor harcosaival”, ahogyan ő ne-

vezte őket. A intézmény vezetését III. Gyula pápa az akkor frissen alakult jezsuitákra bízta, akik a szentignáci lelkiség mentén, a rend szigorú szabályai szerint kezdték el a papnevelést. Munkájuk sikerét jól mutatja az itt tanult vagy dolgozott szentek és boldogok sora: a germanikusok olyan magyar példaképekre nézhetnek föl mint például Szent Körösi Márk vértanú (a kassai vértanúk egyike), Boldog Romzsa Tódor püspök és vértanú, Boldog Stepinac Alajos püspök és vértanú ill. Boldog Meszlényi Zoltán püspök és vértanú. Az intézmény kiállta a történelem viharait, immár évszázadok óta megszakítás nélkül végzi feladatát.

A Kollégiumnak jelenleg 71 tanulója van, akik közül 12-en a gyakorlati évü-

ket végzik valahol a nagyvilágban (Törő András Nyíregyházán), a többiek pedig a római egyetemeken tanulnak teológiát, filozófiát vagy más speciális tárgyat. A diákok jelenleg 11 európai ország 44 egyházmegyéjéből vannak, közülük 13 magyar az anyaországból, Erdélyből és a Délvidékről.

Az itt töltött 5-6 év mindenkinél egy életre szóló élményt jelent, melyet nemcsak az itt kötött barátságok tesznek felejthetetlennek, hanem a közösség nemzetközisége és a Szent Város lehetőségei és hangulata is meghatározóak maradnak.

Csordás Gábor püspöki titkár

SZENT IMRE KATOLIKUS ÓVODA NYÍR- EGYHÁZÁN

„Hagyjátok csak a gyermekeket, ne akadályozzátok meg őket, hadd jöjjenek hozzám, hisz ilyenek a mennyek országa!”
(Mt 19, 14)

Tagóvodával bővült a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartása alatt működő katolikus intézmény, a nevében is immár a Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Kollégium és Óvoda. A legkisebbek nevelésével foglalkozó tagintézményt Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök atya áldotta meg 2012. szeptember 30-án. A főpásztor az ünnepség előtt szentmisét mutatott be a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társszékesegyházban, amelyet a gyermekekért, a szülőkért és az új óvoda dolgozóért ajánlott fel.

Az ünnepségen Imre Lászlóné, az óvoda vezetője üdvözölte a résztvevőket, és megköszönte a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye anyagi támogatását, valamint a kivitelezésben részt vevő szakemberek munkáját, akik fél év alatt a város legszebb óvodájává alakították át az egyházi tulajdonban lévő régi polgári lakást. A két csoportszobával és tornateremmel is rendelkező óvodában 4 pedagógus és 4 segítő dolgozó vesz részt a gyermekek nevelésében.

Kovács Ágnes

AZ ISKOLA SZÍVE

A kisvárdai Szent László Katolikus Szakközépiskola, Általános Iskola, Kollégium és Óvoda életében a 2012. szeptember 3-i tanévnyitó „egy új fejezet” kezdetét is jelentette. Bosák Nándor püspök úr a tanév ünnepélyes megnyitóján újraszentelte a Szent József-kápolnát. Az új kápolnában 2012. szeptember 6-án Kálmán József iskolalelkész mutatta be az első szentmisét. 20 éves várakozás után elérkezett a pillanat, hogy az iskola szíve újra dobogni kezdjen. Elhelyezték a kápolnában az Oltáriszentséget.

Úgy érzem – mondta iskolalelkészünk – minden túlzás nélkül elmondhatjuk, iskolánk új szívet kapott, mely meghatározó minden diák, tanár, dolgozó életében. 20 év után ismét visszaköltözött az Eucharisztia a kápolnába, melyből erőt meríthetünk minden nap.

Azt mondják, meghatározza az ember napját az, ahogyan kezdődik. A diákok évfolyamonként itt kezdik a napot imádsággal, szentmisével. Reményeink szerint – ahogy a szívben – itt is születnek majd jó döntések, megoldódnak problémák, formálódnak diákok és dolgozók egyaránt.

Kíváncsian kérdeztem diákjainkat, mi a véleményük az új kápolnáról. A válaszok meghatóak voltak:

„Ha van valamilyen kérésünk Jézushoz, bármikor, akár órák között is bejöhethetünk elmondani.”

„Azért jó az új kápolna, mert Jézus sokkal közelebb van hozzánk. Itt a szomszédban.”

„Sokkal meghittebb, barátságosabb, családi-asabb.”

Milyen a diák leleményessége és humora! Volt, aki a derűsebb oldalát is meglátta az új kápolnának. Talán dogmatikailag nincs megalapozva a válasz, de logikailag mindenképp átgondolandó:

„Mivel az új kápolnánk sokkal kisebb, mint a templom, így az egy négyzetméterre és egy diákra jutó isteni kegyelem sokkal nagyobb.”

Világunk tele van mindenféle zajforrással. Internet, telefon, tv, emberek sokasága. Ahogy az ember belép a kápolnába, szinte azonnal érezhető a csend. Valami változott. Valaki vár. A csöndben talán meghalljuk az Istent, talán odafigyelünk a lelkiismeretünk szavára is.

Major Tamásné

SZENT JÓZSEF-PROJEKTHÉT NYÍRMIHÁLYDIBAN

A Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Felnőttképzési Kara és a debreceni Szent József Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium egy közös tehetséggondozó projektet indított útjára. A projekt előzményeként intézményünk részt vett azon az Audiovizuális Emlékgyűjtés pályázaton, ahol fiaink 50 riportot készítettek, amelyből végül az interneten is látható filmek készültek. Az itt végzett eredményes munka alapján választották ki intézményünket az együttműködésre.

A mostani projekt-hét célja, hogy az egyetem szakemberei segítségével diákjaink megismerkedjenek a rendszerváltás időszakával, az akkori eseményeket átélő emberekkel riportot készítsenek. Az így elkészült anyagot a tudományos szakmódszertan segítségével dolgozzuk fel, majd egy konferencia keretében a diákok be is mutatják az elvégzett munkát.

Ez a folyamat kiváló lehetőséget jelent diákjaink számára, ugyanis bepillantást nyerhetnek a felsőoktatás világába, bővíthetik történelmi-társadalmi ismereteiket, illetve olyan tapasztalatokra tehetnek szert, amelyek felnőtté válásuk fontos elemei lehetnek majd.

A projektre 2012. december 3. és 8. között kerül sor Nyírmihálydiban, ahol két napos elméleti felkészítés után a helyi vezetőkkel, politikusokkal, illetve a társadalom más rétegeit képviselő riportalanyokkal találkozhatnak. Az így összegyűjtött anyagot 2012. december 15-én az egyetem oktatói vezetésével feldolgozzák, s majd 2013 januárjában kerül sor az elvégzett munka konferencia jellegű bemutatására.

A projekt a diákok számára teljesen ingyenes: az útiköltség, a napi háromszori étkezés, a szállás pályázati támogatásból vehető igénybe.

dr. Bódis Zoltán igazgató

FIATALOKKAL A FIATALOKÉRT

A Szent Lászlós fiataljainkkal – a Kisvárdán bérmlásra készülőkkel – mintegy 23-an vetünk részt a Nyíregyházán az ún. „FAVÉT”, azaz „*Fiatalok a Világ Életéért Találkozó*”.

Az idei rendezvény mottója igen aktuális és elgondolkodtató volt mindenki számára:

„IFJÚ, MONDOM NEKED, KELJ FÖL!” (LK 7,14)

A találkozón részt vevő fiatalokkal való beszélgetésből hamar világossá vált számomra, hogy Telenkó Miklós atya előadása tett rájuk legmélyebb benyomást. Az egykor nagyon sportos életet élő atya egy „szerecsétlen meggyezés” miatt egész életére tolószékre kényserült. Bátorságot adott fiataljainknak hiteles tanúságtétele a küzdelmeiről, hitkríziseiről.

A fiatalok egy gondolatot nagyon megerősítettek bennem: „A mai világnak nem annyira tanítókra, mint inkább tanúságtevőkre van szüksége.”

– *Megérte eljönni, és erre fordítani a szombati napotokat?* – kérdeztem tőlük.

– Mindenképpen! – mondták.

Hazafelé, az iskola mikrobuszában, részleteiben is megtudtam, hogy mit is értettek e szó alatt, hiszen születtek új barátságok, hallottak olyan élethelyzetekről, melyre nem is gondoltak addig, kiderült, hogy tudnak és akarnak is imádkozni és énekelni több száz fiatal társukkal együtt..

– „Jól jön ez még az életben!” – mondta egyikük.

– Azt hiszem, hogy igaza van!

*Németh János
iskolalelkész*

JÁTSSZUNK EGYÜTT!

PLÉBÁNAI HITTANOS DÉLUTÁN

2012. október 20-án plébániai hittanos délutánt szerveztünk a vencsellői Római Katolikus Plébánia udvarán. Ezen a „késő nyári”, napsütéses délutánon 16 gyermek jött el, hogy jó hangulatban együtt tölthessünk néhány órát. A közösségi hittanteremben egy tized rózsafüzér elimádkozásával indult a délután, hálát adva a Szűzanyának, hogy ilyen szép számban összegyűltünk.

A közös imádság után mindenki kedve szerint választhatott a játékok közül. A fiúk és a lányok többsége kezdetben a focit részesítette előnybe, de nem maradt el a ping-pong, csocsó, biliárd, táncszőnyeg és még sok más érdekes játék sem. Az izgalmas focimeccsbe nagy lelkesedéssel kapcsolódott be Sári András plébános atya és Pilling Antal akolitus is.

A kreatívabbak aszfaltkrétás rajzaikkal díszítették a plébániai autóbéjárót. Néhány lánnyal pedig gesztenyéből (tizedes) rózsafüzért készítettünk, melyet vasárnap átvittünk a templomba, hogy a hívek is megnézhessek a „munkánkat”. A gyerekek kellemesen elfáradva, de a folytatás reményével mentek haza.

Hálás szívvel köszönöm meg Sári András plébános atyának a lehetőséget és a támogatást, hogy együtt lehettünk, együtt játszhattunk a hittanosokkal ezen a délutánon.

*Varga Melinda
katekéta*

72 ÓRA KOMPROMISSZUM NÉLKÜL

Az egyházmegyében körülbelül 140 fiatal kapcsolódott be a 72 óra kompromisszum nélkül elnevezésű önkéntes akcióba.

Nyíregyházán péntek délelőtt az Állatbarát Alapítvány menhelyén a Szent Imre Katolikus Gimnázium több mint 20 diákja végzett tereprendezeit, takarítást.

Szombaton a Tesco áruház területén 9 és 14 óra között végeztek adománygyűjtést a rászorulóknak részére a helyi Katolikus Karitás bevonásával.

Szombat délelőtt folyamán egy kisebb csoport pedig a Derkovits utcán a Hősök Temetőjében elhagyott sírokat tisztított meg. Nyíregyházán kívül más településeken is

több százan kapcsolódtak be a programba. Újfehértón és Kállósejmenben több, mint 80 fiatal végzett ökológiai (szemétszedés, tereprendezeit) önkéntes munkát.

Debrecenben a Római Katolikus Egyetemi Lelkészség csoportja a nyíregyházi adománygyűjtő akcióba bekapcsolódva kártyákat készített, amit az önkéntesek az áruház területén osztottak szét a vásárlóknak. Egyetemisták egy másik csoportja a Varga utcán lévő közösségi házat takarította ki, és már hagyományosan a temetőben papi sírokat tisztított meg.

Tégláson általános iskolás fiatalok idősek emberek udvarát takarították, segítettek a ház körül.

Nagy Orsolya és Nagy Kinga

EGYHÁZMEGYEI IFJÚSÁGI PROGRAMOK 2013 TÉL

Az első program a **Fiatalok és szerzetesek találkozója**, amely **2013. február 16-án, szombaton** kerül megrendezésre Nyíregyházán, a főplébánián. Ide elsősorban **14-30 év közötti fiatalokat** várunk.

A találkozó vendégei idén a bencés rendtagjai lesznek. Főtisztelendő Binzberger Ákos pannonhalmi alperjel és egy rendtársa fogják ismertetni rendjük történetét és mindennapi életükbe adnak egy kis betekintést. A program alkalmat kínál ismeretszerzésre, a szerzetesi élet megismerésére, az érdeklődőknek pedig lehetőségük lesz személyes beszélgetésre és kérdéseket intézni a szerzetesekhez.

A jelenlévők számára szerény ebédet biz-

tosítunk, ezért szükség van a részvétel előzetes jelzésére, melyet legkésőbb **február 12-ig** lehet megtenni. A résztvevőktől a kiadásokhoz **500 Ft/fő** hozzájárulást kérünk.

A második program az **Ifjúsági lelkigyakorlat**, amely **február 22-24. között** Nyírbátorban a Lelkigyakorlatos házban kerül megrendezésre. Elsősorban azokat a fiatalokat (16-30 év) várjuk, akik a Hit éve kapcsán, komolyan véve a Szentatya felhívását, hitükben megerősödni és megújulni szeretnének. A lelkigyakorlatot dr. Seregély István ny. érsek tartja.

A részvételi díj: **5000 Ft/fő**. Az ár tartalmazza a napi 3x-i étkezést és a szállást. Az

utazást mindenkinek egyénileg kell megoldania. Az érdeklődőknek és jelentkezőknek részletes programot küldünk. A maximális létszám **25 fő**, ezért kérem, hogy minél előbb jelezzék a részvételi szándékot. Jelentkezési határidő: **február 11.**

Jelentkezés: **30/292-02-20**, vagy ifi.iroda.dnyem@gmail.com

A találkozó és a lelkigyakorlat részletes programja január közepétől mindenki számára elérhető lesz az alábbi honlapon: www.ifjugasgiiroda.webnode.hu

Gerhes József
ifjúsági irodavezető

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

Mintamenza a debreceni Szent József Gimnáziumban

Hajdú-Bihar megyében elsőként csatlakozik a Szent József Gimnázium, Szaközépiskola és Kollégium menzája a menza minta = mintamenza programba. Többek között erről tanácskoztak a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartása alatt működő közoktatási és szociális intézmények élmezsevezetői **2012. november 28-án Debrecenben, a római katolikus intézményben.**

A találkozón Kotánné Sándor Ibolya helyi élmezsevezető meghívására dr. Mucsi Gyula és dr. Marácz Gabriella az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (ÁNTSZ) Békés megyei, dr. Gazdig Mária, a Hajdú-Bihar megyei munkatársa, Molnár László a Magyar Gasztronómiai Szövetség képviselője és Szalayné Kónya Zsuzsanna dietetikus, élelmiszermérnök is részt vett.

A menza minta = mintamenza program a minőségibb ételek alkalmazását, étlapok megújítását, a közétkeztetésbe a helyi szállítók, östermelők értékeinek bevonását jelenti. Ezt **2010-ben Békés megyében** kezdeményezte az ÁNTSZ Dél-alföldi Regionális Intézete és a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség, ettől az évtől pedig az egész országra kiterjesztik. A debreceni gimnázium menzája évek óta a program elve szerint működik oly értelemben, hogy helyi beszállítók termékeiből változatos, házi ételeket főznek naponta több, mint **500 főre.**

„Amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb vol-

na a tenger” – Marácz Gabriella szakember Boldog Teréz anya gondolatával mutatta be a mintamenza programot az élmezsevezetőnek, kezdve az ÁNTSZ vizsgálataiban kapott lehangoló adatok ismertetésével, amelyek azt bizonyítják, hogy a **30 éve rosszul beidegződött egészségtelen étkezési szokások** következtében már óvodás korban kimutathatók betegségek. A szakember szerint nemcsak a felhasznált nyersanyagoknak van ebben szerepük, hanem az intézmények hozzáállásában is. A számítások azt is bebizonyítják, hogy a helyi termelőtől beszerzett friss gyümölcsök, zöldségek nem drágábbak, mint a porokból készült ételek, és a teljes kiőrlésű pékárút is heten-

te több alkalommal lehetne alkalmazni. Az eredmények javulása érdekében az **5 alappilléren** (egészséges táplálkozás, közmunkaprogram, kistermelők bevonása, oktatás, kommunikáció) nyugvó programot a diákokkal, szülőkkel is meg kell ismertetni.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartása alatt működő **8 intézmény** egy kivétellel saját konyhával rendelkezik. Az élmezsevezetők évente találkoznak, hogy kicseréljék tapasztalataikat. Az elmúlt évben indult kezdeményezésnek, együtt gondolkodásnak eredménye, hogy egy év alatt több egyházmegyei intézmény is korszerűsítette konyháját.

Örömhír

ENGEDELMESSÉGBEN ÉS KEDVESSÉGBEN

„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, és még idős korában sem távozik el attól” (Péld 22,6).

Jézus gyermek- és ifjúkori magatartásában is tisztaság és jellembeli tökéletesség nyilatkozott meg. Erre utalnak a kijelentések: „Isten kegyelme volt őrajta, ...Engedelmes volt (szüleinek), ...Növekedett az Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lk 2,40, 51-52).

A Biblia szerint az igazi nevelésnek ezek a legfontosabb feladatai, még ha sokszor hátrébe is szorulnak. Az Ószövetségben a gyermekeket és ifjakat úgy nevelték, hogy a bölcsességben gyarapodjanak, testileg egészségesen fejlődjenek, és az Isten és az emberek előtt való kedvességben szüntelenül növeked-

jenek. A családokban a napi olvasmányok és a beszélgetések a Szentírásra épültek. Az így nyert tanítások kitörölhetetlenül bevésődtek a gyermekek szívébe, és még idős korban is emlékeztek rájuk: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, és még idős korában sem távozik el attól” (Péld 22,6).

József ácsmester volt, és bizonyos, hogy mikor Jézus felnőtt, vele dolgozott (Mk 6,3). Ezzel a példaadásával megszentelte a szorgalmas kétkezi munkát és a család iránti hűséget.

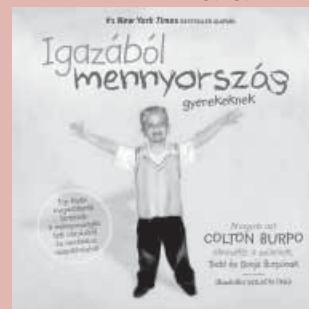
Ahogy növekedett és fejlődött Jézus, mind jobban megértette hivatását és küldetését. Ez nyilvánult meg 12 éves korában is. Vajon könnyű volt-e Názáretben tiszta életet élni? Názáret lakosainak istentelensége közmondásos volt (Lásd: Jn 1,47). „Jézusnak olyan helyen kellett laknia, ahol jellemének sok próbát kellett kiállnia. Állandóan örködni kellett, hogy megőrizze tisztaságát. Minden összeütközést vállalnia kellett – amelyhez hasonlót mi is átélhetünk –, hogy példaképünk lehessen gyermekségünkben, ifjúságunkban és felnőtt korunkban egyaránt.” (Ellen G. White: Jézus élete. Bp., 1989., 50. o.) A munkás hétköznapokból ellesett pillanatot mutatja be Georges de la Tour festménye. Az apa este a műhelyében dolgozik és fiával beszélget. A csaknem egyszínű kompozícióban a tér és a tárgyak a sötétbe merülnek. Egyetlen gyertya fénye rajzolja ki a tárgyak és az alakok körvonalait. Így az arcokat megvilágító fény határfoka erőteljesebb. József csodálkozva tekint gyermekére, hisz szavai oly tisztán csengenek. Fia emberi tartása gyermekkorában is egyenes, nyílt, őszinte.

A kép: Georges de la Tour: Szent József, az ács. XVII. század, Louvre, Párizs

Zsirosné Seres Judit

TODD BURPO: IGAZÁBÓL MENNYOR- SZÁG GYEREKEKNEK

Colton Burpo a mennyországba tett utazásáról fontos üzenettel tért vissza: Jézus igazából nagyon-nagyon szereti a gyerekeket. Hogy minél több családot megszólítson örök érvényű üzenetével, a Magyarországon is bestsellerré vált történetet most maga Colton meséli el: egy gyerek a gyere-

keknek. A kicsik ugyanazt a vigaszt és bizonyosságot kapják, amit megannyi felnőtt átélhetett az utóbbi évek egyik legnagyobb nemzetközi könyvsikerének köszönhetően.

A Colton iránymutatásai alapján illusztrált gyönyörű képeskönyvben a kisfiú saját maga meséli el a gyerekek számára fontos élményeit. A könyvben egy, a szülők-höz szóló levél is található, amely segítséget nyújt ahhoz, hogy hogyan beszéljenek a kicsiknek a mennyországról. A kérdések és a válaszok mellett bibliai hivatkozások egészítik ki ezt a csodaszép kiadványt.

NYEREMÉNY

Az előző számban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Engedjétek hozzám a gyerekeket! Könyvjutalmat nyertek: Senf Anna és Makszin Anita (Nyírmada).

REJTVÉNY A HIT ÉVÉBEN

S	Z	Á	H	Y	G	E	T	N	E	Z	S	A	Y	N	A
Á	Z	A	Á	L	O	M	A	I	G	Á	M	Z	K	A	P
D	T	E	R	E	M	T	Ő	A	Y	O	S	B	Á	T	K
A	M	I	N	D	E	N	H	A	T	Ó	O	A	R	A	L
M	I	S	U	T	Z	S	I	R	K	Y	H	B	T	I	T
Á	Ú	J	Ó	S	L	Á	S	O	K	V	A	O	Y	A	N
T	R	Ö	R	Ö	K	É	L	E	T	L	L	N	A	J	E
L	L	Á	Y	N	Á	V	L	Á	B	I	S	A	B	É	T
E	G	É	S	S	E	Y	G	E	K	E	T	N	E	Z	S
F	G	A	L	L	I	S	C	U	K	Ö	N	Ű	B	U	I
A	N	A	T	A	N	Á	S	C	O	B	F	I	Ú	S	

Ha az ábrából bármilyen irányban kihúzod azokat a szavakat, akiben vagy amiben hiszünk, és azokat is, amiben nem hiszünk, a megmaradt betűket összeolvasva megkapod, hol találhatjuk hitünk rövid összefoglalását.

Ezt kell beküldeni a következő email-címre: margitnagy83@gmail.com, vagy postán: Nagy Lászlóné 4243 Téglás Dégenfeld u. 32.

KIBEN, MIBEN HISZÜNK:

EGY, ISTEN, MINDENHATÓ, ATYA, TEREMTŐ, FIÚ, ÚR, JÉZUS, KRISZTUS, SZENTLÉLEK, KATOLIKUS, ANYA-SZENTEGYHÁZ, SZENTEK EGYESSÉGE, BŰNÖK BOCSÁNATA, FELTÁMADÁS, ÖRÖK ÉLET,

AMIBEN NEM HISZÜNK: Vigyázzunk, hogy a mi életünkben a hit tiszta búzája közé ne keveredjen a tévhitek konkolya! ÁLOM, BABONA, BÁLVÁNY, CSILLAG, JÓSLÁSOK, KÁRTYA, MÁGIA.

A SZERETET ÚTJÁN

2012. december 1-2. között a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei karitás Szent Miklós nyomdokait követve élelmiszer, ruha adományával és 350 darab mikulás csomaggal meglátogatta Bójte Csaba atya nagyszalontai és dévai „gyermekét”.

Kegyelemnek érzem, hogy ezen az úton részt vehettem, hogy láthattam a gyermekek szeméből sugárzó örömet, szeretetet, boldogságot. Bár távol vannak szüleiktől, rokonaiktól, de Bójte Csaba atyának köszönhetően megtanulnak szeretetben élni, egymásra vigyázni, összetartani, tisztelettudónak lenni, s nem utolsó sorban élet célt kitűzni. Elmondhatóak-e ezek a hazai otthonokban lakó, vagy akár a családban nevelkedő gyermekekről? Általánosságban azt mondanám, hogy nem. Bójte atya „gyermekei” viszont tudják, jó helyen vannak, szeretik őket, s ezekből az otthonokból nem szöknek el.

Felemelő érzés volt látni azt a szeretetet, amit a karitás tagok és a gyermekek mutattak egymás iránt, a csillogó szemek magukért beszéltek.

Szombat este vacsora után a gyermekek megható meglepetésműsort adtak elő számunkra a szeretetről és a magyarságról könnyeket csalva a szemünkbe, majd Gégyény Béla karitászigazgató a tavalyi szabolcsi-beregi nyaraláson készült képekből összeállított videót vetítette le.

Vasárnap reggeli után a dévai várból tekintettünk le a városra, majd szentmisen vettünk részt a ferences templomban. A gyermekek mise előtt lelkesen készültek a szentmisére, amit valljuk meg, környezetünkben nem tapasztalunk. Nem teher volt számukra.

Dr. Kádár Brigitta

PAPI DISZNÓTOR

Zubály Lajos plébános disznóvágást rendezett november 21-én a Napkori Udvarházban a papok számára, hogy egy kicsit nosztalgiazzunk, mókázzunk, miközben finomságokat kóstolgatunk. Közel negyvenen jöttünk el Újiráztól Fényeslitkéig. Bosák Nándor püspök atya is megérkezett hatodmagával.

A disznótor a maga sajátos ceremóniájával és vacsorájával a paraszt emberek életében a falusi bál mellett afféle úri mulatságot is jelentett, családérősítő és közösségformáló népszokás volt. Akkor vágták le a házilag nevelt és jól meghizlalt sertést, amikor már vége volt a mezei munkának, és beköszöntött a tél, de legalábbis a hideg.

A Napkori Udvarházban a házigazda a hagyományos finom, hatéves, sárgára érett almából készült fogópálinkával várt minket, pedig csak a szűrés után kezdtünk szállingózni. A disznóvágást nem a mi munkánkra, hanem inkább a szórakozásunkra szervezte Lajos atya. Volt ott elég szakember, akik tudták a dolgukat.

Attól kezdve, hogy az ember néhány állatot háziiasított, kenyérnekvalót is aratott. A levágott disznót szalmával perzselték egészen a Rákosi rendszerig, attól kezdve engedélyhez kötötték a disznóvágást, és ebből kellett teljesíteni a „beszolgáltatást” is, amit aztán elküldtek Szovjetbe az oroszoknak „jövátételbe.” A „feketevágásért” börtön járt. Ha enni akart a gazda a saját disznájából, akkor kénytelen volt titokban elbánni vele. Agyonütötte, leszúrta és az istállóban kézi hajtású fa-szén „perzselővel” szabadította meg göndör szórétól a mangalicát. A baj ott kezdődött, hogy legtöbbször akadt egy besűgő. Akkor a gazda a húsból már biztosan nem evett, mert azonnal internálták. Ma már gázpalackból szűrőlággal perzselnek, de ettől a szalonna nem lesz jobb.

Mi is így perzseltünk. Egyik-másik pap kipróbálta hozzáértését, sikeresen. A felbontásnál már mindenki segédkezett, aki addigra megérkezett. A vér egy részét bő hagymával megsütötték, feltálták a hasaljából vágott, ropogósra sült szalonnaccsíkokkal és kenyérrel. Nekiültünk hát a reggelinek. Volt, aki még életében nem evett ilyet, de ízlett neki. A polgármester úr édes-

apjának borát ittuk hozzá. Néró nevű újfajta szőlőből préselte. Lassan szinte teljesen elfoglaltuk a tanyát. A lovakat megsimogattuk, és a többi állatot is megcsodáltuk. Előkerült egy régi ostor. Azt is kipróbáltuk. Néhányan egészen jól kezelték. Püspök atya meg olyan nagyokat csördített vele, hogy azt gondoltuk: azért mégis jobb, ha a pásztorbot van a kezében.

Közben a toros káposzta is elkészült. Frissen ez is finom volt. A „stáb” jó munkát végzett. Jó összhangban dolgoztak az ajaki és a helybeli „papsógorok.” Előkerült egy búcsúztató ének is, amiben a szegény jószág maga mondja el keserveit. Szívesen idézném, mert szép, de hosszú. Közben egyesek már haza indultak, s újabbak érkeztek. A hurkát és a kolbászt azért mindenki megvárta. Ezután jött a húsleves, de akkorra már esteledett, s nem mindenki evett belőle. Sajnálhatták is, mert a friss orjalevesnél jobb leves nincsen.

Szép napunk volt! Szép szokás is születne belőle. A zsíros kenyér is elég lenne és jól esne. „*Jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek*” (Arany János: Családi kör). A 132. zsol-tár szavai illenek ide: „*Íme, milyen jó, mily gyönyörűséges együtt lakozni a testvéreknek ... Mint a hermoni harmat, mely Sion hegyére csöpög le. Mert áldást ottan ad az Úr, életet mindörökre*” (Sík Sándor ford.). – Köszönjük neked, Lajos!

Varga János plébános

120 FŐS ZARÁNDOKLAT GÁVÁRÓL

2012. őszen, Kisboldogasszony napján, a gávai Római Katolikus Egyházközség szervezésében mintegy 120 fő zarándok indult Mátreverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhelyére Sári András plébános atya vezetésével.

A zarándoklat szervezése során már néhány nap alatt megteltek a buszok a gávai-, a vencsellői-, a balsai- és a tiszaberceli hívekkel. A szervezés időszaka alatt egy nagylelkű felajánlás is érkezett a szervezőkhöz. Térésünk egyéni országgyűlési képviselője, dr. Karakó László szeretettel, jó szándék-

kal magára vállalta a 70 személyes nagybusz teljes költségeit. Így a kedvező útiköltségnek köszönhetően teljes családok is részt vehettek a zarándoklaton. Dr. Karakó László képviselő úrnak ezúton is hálás szívvel köszönjük önzetlen felajánlását és segítségét.

Az ünnepi szentmise előtt P. Barsi Balázs ferences atya osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődött, amelyet Bosák Nándor püspök atya, egyházmegyéink főpásztora mutatott be. Ezen a szentmisén nagy megtiszteltetés érte a gávavencsellői akolitusokat: az ünnepi szentmisében az oltár körül, majd az azt kö-

vető körmenetben is beöltözve szolgálhattak. Nagy lelki örömet jelentett ez nekik!

A szentmise befejező áldását követően mindenkinek még bőven volt ideje és lehetősége, hogy felsétálgon a szentkúti forráshoz vagy a remetebarangokhoz. Délután 3 órakor aztán búcsút vettünk a Szentkúti Szűzanyától, és elindultunk hazafelé.

A püspök atya szentbeszéde végén kérte a jelenlévőket, hogy rövid csendben mindenki ajánlja fel zarándoklatát. Hátborzongató volt megtapasztalni ekkor, hogy eme pár perc alatt csupán a szellőt hallottuk susogni a fák lombjai között, és a madarak csiripelése töltötte be a teret. Bízunk benne, hogy a megszervezett zarándokút alatt minden résztvevő hasonló módon le tudta csendesíteni lelke zaját, és meghallhatta e csendben az Isten szavát Mária által.

Vincze József
akolitus

ÖSSZEFOGÁS PUSZTADOBOSON

2012. október 13-án példás összefogásnak lehettünk tanúi Pusztadoboson. Két helyi fiatal gyógyításának megsegítésére gyűltek össze a segíteni akaró és jó szándékú emberek.

A jótékonyági napot és bált három fiatal: Jurkinya Tamás, Ganyu Tamás és Kázmér Tamás kezdte el szervezni. A szervezésben segítségükre volt az önkormányzat is. Köszönjük nekik, hogy létrejött ez a nap, és ott lehettünk, segíthettünk. Hiszen a rendezvény célja: Csonka Levente és Siska Péter gyógyításának segítése volt.

Mindkét család nagy feladat elé nézett, amikor kiderült, hogy baj van. A mindennapi gondok mellett ilyen súlyos helyzetben is talpon kell maradni. Ami, valljuk be őszintén, hogy nem könnyű. Azonban nehéz bevallani azt is, hogy segítségre van szükség.

A három fiatal felkereste a családokat, és amikor igent mondtak, hogy elfogadják a segítséget, elkezdődött a szervezkedés. Hosszas utánajárás, telefonálgatás után sok-sok megkeresett vállalkozó, cég és magánszemély mondott igent, és támogatta a jótékonyági rendezvényt pénzfelajánlással, tombolanyereménnyel, a büfé és vacsora alapanyagával.

Köszönjük szépen a felajánlásokat!

Ez a nap a sport, a szórakozás, és a játékoskodás jegyében telt. Dél előtt zajlott le a gyerektorna, majd ebéd után Pusztadobos és Vásárosnamény SE csapatai rúgták a bőrt egy barátságos mérkőzés keretében.

A kispályás gyerek-foci végeredménye:
1. Pusztadobos, 2. Vaja, 3. Nagydobos.

Pusztadobos Sportegyesület – Vásárosnamény SE: 5–3

A mérkőzést ünnepélyes kezdőrúgással indította meg Csonka Levente.

A délutáni programot a helyi általános iskola konferenciatermében a Mi kis falunk egyesülete (Nyírmada) egy remek táncprodukcióval indította el. Ezt követően Varga Zsolt énekes lépett színpadra. "Zsubi" előadása után a Mix-Dance táncsoport táncosai modern táncprodukcióval rukkoltak elő. Majd Kázmér Tamás néhány dalban összefoglalta a nap mondanivalóját.

A sztárvendég előadása előtt Csonka Sándor, Levente édesapja állt ki a közönség elé, és mondott köszönetet a rendezvény szervezőinek és résztvevőinek, hogy eljöttek segíteni. Sajnos, Siska Péter nem tudott részt venni a jótékonyági napon, mert akkor is kórházban feküdt. Édesanyja a köszönő szavakat köny-

nyek között mondta el, melyet a műsorvezető tolmácsolt a közönségnek és a felajánlóknak.

19 órától pedig a várva várt sztárvendég, Tilinger Attila lépett színpadra, aki fergeteges hangulatot teremtett.

Nem múlt el az este tombolasorsolás nélkül. Több mint 70 értékes nyeremény talált gazdára. Ez után kezdetét vette a bál, melyen az Atlantis zenekar húzta a talpalávalót. A

bál hajnali 1 óráig tartott. Mindenki jól érezte magát.

Jótékonyági napunk támogatóit és szervezőit nagy köszönet és hála illeti. A jó Isten áldja meg életüket!

Tóth Zsuzsanna

SEGÉLYSZÁLLÍTMÁNY KÉKCSÉRE

Kékcse, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területén lévő 1650 fős településre egy kamionnyi zsák és kartondoboz háztartási gép-, ruhanemű- és bútor-adomány érkezett Münchenből 2012. október 17-én, a szegénység elleni küzdelem világnapján.

A dátum pusztán véletlen egybeesés, mondja Eusebia Heidrun Richter-Simmet, az akció szervezője, aki szerint a szegény embernek folyamatos küzdelem az élete, de ő fontosnak tartja, hogy a társadalom olykor-olykor felhívja a figyelmet egy-egy megoldásra váró problémára.

A római katolikus vallású, cseh származású Eusebia Richter elkötelezte magát a szegénység elleni küzdelemnek. Immár 8 éve fáradhatatlanul gyűjti az adományokat Németországban, amelyekkel más országok sze-

gényeit keresi fel. Eusebia nagyon szegény családban született, ezért tesz meg mindent, hogy másokon segítsen.

A köztudatban nővérnek szólítják, de ő is helyesbít, nem tartozik semmilyen szerzetesrendhez. München egyik polgármesteri hivatalában dolgozik, az utazás költségeit a fizetéséből finanszírozza, az adományozással kapcsolatos logisztikai feladatok elvégzésére (adománygyűjtés, raktározás, szállítás) a sza-

badidejét áldozza fel. Évente 3 alkalommal indul útnak, minden adományosztáson személyesen vesz részt. Eusebia kezdetben saját autójával járt házról házra, hogy összegyűjtse az adományokat. Később elterjedt a híre a tevékenységének, és csatlakoztak hozzá a segíteni akaró emberek és cégek. Mára már kialakult kapcsolata van nagy áruházakkal, akik telefonon értesítik őt, hogy megmaradt árukészleteiket ingyenesen felajánlják. Az osterhofeni Feilmeier cég és a Transporte Gelhart segít az adomány szállításában, ők vállalják a szállítási költséget a különböző országokba. Kezdetben Csehországot, Lengyelországot kereste fel, de ma már úgy látja, hogy Magyarországon, Romániában, Ukrajnában is elkél a segítség.

A kékcsei segélyszállítmány szétosztásában a polgármesteri hivatal dolgozói segítettek.

Kovács Ágnes

MUNKÁVAL KÜZDENEK A SZEGÉNYSÉG ELLEN KÉKCSÉN

Kékcse, az 1650 fős Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei településen „méltó a munkás a maga bérére” (Lk, 10, 7) elv szerint a pénz csak annak jár, aki megdolgozik érte. A helyi önkormányzat a létfenntartásért, az emberi méltóság megmaradásáért munkát ad segély helyett. 7 éve szigorú neveléssel, két éve pedig a Start munkaprogramnak köszönhetően mezőgazdasági munkát biztosít, és így segíti az önkormányzat a település lakóit.

„Az okos belátja, hogy a jóra törekedni kell, a rosszat kerülni kell” – kezdi Szent Ágoston gondolatával beszélgetésünket Szekeres Katalin, Kékcse polgármestere, elkötelezett hívő katolikus. Az embernek szabad akaratóból kell választania a felemelkedés vagy a mélyszegénységbe süllyedés között. Kereshetjük a felelősöket, de attól nem lesz jobb senkinek az élete. Dolgozni kell. Nincs más lehetőség, a munka felemeli az embert. Olykor szigorúak vagyunk a munka nélkül tengődő emberekhez.

– **Elfogadják az emberek ezt a fajta segítséget?**

– Nem felülről irányítjuk őket, részt veszünk a hétköznapjaikban. A polgármesteri hivatal dolgozói kivétel nélkül az éppen aktuális feladatot látják el, nem számít, hogy köztisztviselő, van, hogy ruhát oszt, egy óra múlva pedig lisztet hord. Ezt látva az emberek érzik, hogy minden értük történik. „Hajtsátok uralmatok alá a földet” (Ter. 1,22). Mi csak ezt a pozitív

parancsot követjük. Az ember munkáján mindig az Úr áldása van, és a munka Istenhez is közelebb viszi az embert, mert jobbá válik.

– **A munka erkölcsi értékeket, állhatatosságot, becsületességet, kitartást, szorgalmat, aldozatvállalást teremt.**

– Azok, akik még soha nem dolgoztak, megismerkednek a munkával, látják minden nap annak eredményét, és ez ösztönzi, előre viszi és kitartásra neveli őket. Azt is látják, hogy mindezt a saját erejükből otthon is megtehetik. Nem könnyű ezt elérni, de fontos a határozottság és a jó irány.

A vallásukat gyakorló hívő emberek fele-fele arányban a katolikus és a református felekezethez tartoznak. A lakosság negyede, a cigány kisebbség nagy része viszont a helyi baptista egyház gyülekezeti imaházába jár hetente három alkalommal. Annak is lehet érezni a hatását. Nincs bűnözés, túlzott alkoholfogyasztás, a gyermekeiket szépen nevelik, a Bibliát is jól ismerik. Egymással elnézőbbek, összetartóbbak.

– **Az önkormányzat önfenntartó lett, gazdálkodik, így munkahelyet biztosít.**

– A Start közmunkaprogramnak köszönhetően mezőgazdasági munkától kezdve az útépítésig minden munkát elvégzünk. Uborkát termelünk, mindenki tudja, melyik sort ki műveli, látják egymás el nem végzett munkáját is, amire mára már nagyon érzékenyek.

Az iskolánkban a munka mellett mezőgazdasági képzést kapnak az emberek. Akinek nincs 8 általános iskolai végzettsége, azoknak

kötelező esti iskolába járni, mert anélkül nem kap munkát. Ha nem tud írni, olvasni, saját ügyet intézni, akkor elveszett. Nem kap segélyt, nem lesz betegbiztosítása, és mindez a saját döntése alapján. Ezt próbáljuk bennük tudatosítani. Ne a társadalmat szidja, hanem saját magát. Az ember hajlamos arra, hogy mindig más hibáztasson, de nem tesz a változásért, csak arra vár, hogy mások oldják meg a problémáit.

– **A közmunkaprogram a szociális segélyek megszüntetését célozza**

– Nincs segély, ezt megbeszéltük. Ahogy tudjuk, segítjük őket, élelmiszer, ruhaadománnyal is, az EU élelmiszersegély programban évente két alkalommal pályázunk, az adományokat a Magyar Ökumenikus Segélyszervezeten keresztül kapjuk meg. Ebben az évben összesen 3 000 Ft szociális segélyt osztott ki az önkormányzat. Mezőgazdasági gépeket, földet vásárolunk, mint egy gazdálkodó szervezet.

– **Élnek ezzel a lehetőséggel a települések?**

– Ez önkormányzatonként változik. Aki életre való, az munkára is való. Akik eddig sem keresték a lehetőségeket, azok most sem lépnek ebben.

Előregedett falu. A fiatal értelmiségi elhagyja a települést, mert itt nincs munkalehetőség. Az egyetlen munkahely az önkormányzat, ahol 50 ember dolgozik. Kényszerpályán vagyunk, de nem hagyjuk magunkat, igyekszünk ennek ellenére szinten tartani a falut, és a lelket is tartjuk az emberekben.

Kovács Ágnes

NAGY LÁSZLÓNÉ, A PUSZTADOBOSI KARITÁSZ VEZETŐJE KAPTA A SZENT ERZSÉBET-DÍJAT

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 1999-ben alapította a Szent Erzsébet rózsája-díjat az irgalmasság és a szolgáló szeretet erényének hangsúlyozására és a díjazottak személyes példájának elismerésére. Idén már tizenharmadik alkalommal ismeri el ezzel a püspökök testülete egy karitatív területen dolgozó önkéntes munkáját.

A kitüntetést az idei évben Nagy Lászlóné, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyéhez tartozó Pusztadobos karitászcsoportjának a vezetője kapta. A díjat Erdő Péter bíboros, esztergombudapesti érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke adta át november 18-án, vasárnap Budapesten a Duna Palotában.

„Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. (Jn 4,7). Ezzel a mottóval alakult meg 2000-ben 20 fővel Nagy Lászlóné Katalin vezetésével a Pusztadobosi Plébániai Karitászcsoport. Katalin évtizedeken keresztül védőnői szolgálatot teljesített, 16 évig házi beteg-gondozói feladatot is ellátott a faluban, és tagja volt a Magyar Vöröskereszt helyi csoportjának. Így mint egy családtag ismeri a falu lakóit, és látja azokat az élethelyzeteket, ahol szükség van az összefogásra, a segítségre. Az 1500 lélekszámot soha meg nem haladó pusztadobosi település lakói példaértékű összefogásra képesek évről évre.

TESZIK A DOLGUKAT OTT, AHOL SZÜKSÉG VAN RÁJUK.

Katalin és munkatársai mindig azokra figyeltek, akiknek a legnagyobb szükségük volt a segítségre. Így jutottak el a 2001-es tiszai árvíz idején a Gulácson élő idős emberekhez, segítettek már pénzbürség visszafizetésében, gyűjtöttek viharkár során felmerülő költségekre, és az emberek összefogtak egy három gyermekes édesanya temetésekor is. Ekkor 130 000 Ft-ot gyűjtöttek össze az árván maradt kiskorú gyermekek részére. Kifizetetlen közüzemi számlák rendezésére vagy gyógyászati segédeszközök megvásárlására, beteglátásra is adakoztak már.

A kis lélekszámú falu összefogása példaértékű volt az ország túlsó részén bekövetkezett vörösiszap-katasztrófa idején is, akkor 200 000 Ft-ot adományt gyűjtöttek a bajba jutottaknak. A pusztadobosi karitászcsoport tevékenysége Erdélybe és Kárpátaljára is kiterjed. Folyamatosan támogatják a dévai gyermekeket, és már 10 éve fogadják a falun

keresztülhaladó több mint 200 fős kárpátaljai gyalogos zarándokcsoportokat.

Nagy Lászlóné Katalin sokat köszönhet az önkéntes munkatársainak, hiszen a gyűjtések során minden családhoz bekapognak, elfogadva 100 Ft-ot is, így mindenki adakozik a faluban. A számtalan feladat mellett Katalin havonta betegeket látogat, ünnepeket, családi napot, zarándoklatot is szervez a karitászcsoport tagjainak, akikkel együtt minden évben lelki gyakorlaton is részt vesz Máriapócon.

Nagy Lászlóné Katalin védőnői, valamint a vöröskereszt keretén belül végzett szolgáltatásért 1980-ban Miniszteri dicséretet, 1981-ben Magyar Vöröskereszt bronz fokozatát, 1989-ben a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért Kitüntető jelvényét, 2008-ban pedig Batthyány-Strattmann László díjat kapott. Mindezek mutatják, hogy egész élete során aktívan szolgálta a falu közösségét.

További munkájához, szolgálatához kérjük a jó Isten áldását, kegyelmét.

A jótékonyági műsorral egybekötött díjátadó est bevételét idén a Kelet Karitászcsoport Alapítvány javára ajánlották fel, amely a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye karitatív tevékenységét koordinálja.

Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megyékben 51 csoportban több mint 800 ön-

kéntes munkatárs lát el segítő, beteglátogató és gondozó feladatot az egyházmegyei karitászcsoportjai alatt. Az ország egyik legszegényebb részén működő karitászcsoportrendszeren osztoznak az élelmiszer-, tűzifa- és egyéb természetbeni adományokat a térség rászorulóinak. Emellett az elmúlt két évtized természeti katasztrófáit követően valamennyi karitászcsoport gyűjtésekkel és a helyreállítás támogatásával igyekezett az árvíz- és viharkárok által sújtott embertársaink segítségére sietni.

Az alapítvány számlaszáma:
CIB Bank Zrt., Nyíregyháza II. fiók
11100702-18792179-10000001

Veres Sándorné a pusztadobosi karitászcsoport önkéntese a „Köszönet a szolgálatért” címmel fejezte ki gondolatait, amelyből rövid részletet közlünk.

„Te láttad, Uram, a sok igyekezetet,
amit vezetőnk, Katika a falunkért tesz meg.

....

Köszönjük, Uram, a segítségedet, hogy
a Szent Erzsébet díjjal őt ajándékozod meg.
Drága jó Szűzanyám, add áldásod rája,
hogy sokáig világítson közöttünk az ő szeretetlángja.”

Kovács Ágnes

10 NAPOS NAGY ZARÁNDOKLAT LOURDES – SANTIAGO DE COMPOSTELA – FATIMA

2013. október 13–22.

busszal és repülővel

Lelki vezető: Lengyel József

Csenger plébánosa

Részvételi díj: 277 350 Ft/fő, amely tartalmazza az utazást autóbusszal Budapesttől Lisszabonba, repülőjegyet Lisszabon–Budapest útvonalon, 9 éjszakai szállást, 2 alkalommal reggelivel, a többi éjszaka félpanzióval magyar idegenvezetőt az egész út során, kötelező útlemondási biztosítást.

További részletek: www.dnyem.hu

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Főszerkesztő: Kovács Ágnes

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: sajtoiroda@dnyem.hu

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

2012. október 11. | 2013. november 24.

HIT ÉVE A KATOLIKUS EGYHÁZBAN

Keljünk útra Krisztussal!

A HIT ÉVE 2012
2013

„Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!”

Mt 28,19

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulója alkalmából meghirdette a hit évét.

Hazánkban az egyházmegyék saját szervezésű programokkal kapcsolódnak a tematikus évhez.

Kérjük, kövessék egyházmegyéjük, plébániájuk eseményeit és vegyenek részt a programokon.

További információk a www.hiteve.katolikus.hu honlapon is megtalálhatók.

